

KHOẢNG TRỐNG GIỮA BẢY THỜI

ĐẠI HỘI THÁNH VÀ BẢY ẮN

Xin chào, các bạn. Thật là một—một đặc ân được trở lại đây trong nhà của Chúa, tối nay, trong sự hầu việc, và vẫn sống nhờ—nhờ ma-na từ sáng hôm nay, mà linh hồn của chúng ta thật quá phước hạnh bởi sự Hiện diện tuyệt vời của Ngài. Và bây giờ, tối nay, chúng ta có một...bắt đầu với đề tài về: *Khoảng Trống Giữa Bảy Thời Đại Hội Thánh Và Bảy Ắn*.

2 Và tôi vừa nói chuyện, chiều hôm nay, với một người bạn. Và có lẽ, ý Chúa, lúc nào đó mùa hè này, nếu Ngài chưa đem tôi về Nhà, hay—hay là, tôi quay trở lại, không đi hải ngoại hoặc điều nào đó, tôi muốn đề cập lại ở bảy tiếng Kèn cuối cùng, đấy. Và tất cả điều đó nối lại với nhau. Và—và rồi có bảy Tai vạ cuối cùng trong điều này. Và tất cả hòa quyện ngay với nhau, như chúng ta sẽ thấy khi chúng ta triển khai.

3 Vì thế, tối nay, trong khi chúng ta đang hầu như được yên tĩnh...tôi có lẽ thật sự kéo dài một chút tối nay. Với thậm chí... Ngay khi tôi trở lại đây, bây giờ...Suốt quá trình giảng dạy mà tôi đã thực hiện tại Phoenix, tôi chưa hề một lần ngay cả bị khan tiếng, đấy. Đúng thế. Và, ồ, chao ôi, tôi đã giảng thật mạnh mẽ! Và trong, tôi tin, đó là hai mươi bảy buổi nhóm, không có bị khan tiếng. Nhưng chính là khí hậu ở đây, anh chị em thấy đó. Thật đơn giản, nó thật tệ ở ngay đây, chỉ một thung lũng. Thật là tình trạng xấu ở đây, và, về sức khỏe, anh chị em biết, điều mà tôi muốn nói, nó—nó—nó thì tệ. Và bất cứ thầy giảng nào bị...mà nói, bị viêm họng, ngay từ đầu.

4 Một—một anh bạn bác sĩ của tôi đã nhìn vào cổ họng tôi, lần nọ, để xem có vấn đề gì không. Nói, “Không có gì.” Nói, “Anh chỉ có những vết chai trên dây rung của thanh quản anh ở đó.” Nói, “Đó là do việc giảng dạy.” Ồ, tôi—tôi—tôi hầu như thích thế, anh chị em biết. Điều đó làm cho tôi cảm thấy tốt hơn, bao lâu mà

nó được áp dụng để giảng dạy, anh chị em thấy. Nó sẽ thật là tốt, cho Vương quốc Đức Chúa Trời.

5 Vậy thì, chúng ta có thể không thể mang trên thân thể mình cái dấu của Giê-...của Chúa Jêsus Christ, giống như Phao-lô đã mang, do bị đánh đập. Nhưng chúng ta có thể mang dấu vết bởi sự giảng dạy và dâng giọng nói mình để chống lại những điều sai trật. Vì vậy, chúng ta thật biết ơn rằng chúng ta không còn phải bị đánh đập nữa, đặc biệt cho tới lúc này. Vì vậy chúng ta—chúng ta là...

6 Bao nhiêu người ở đây đã đọc *Mấy Giờ Rồi, Thưa Các Ngài?* Hoặc, đã từng nghe bài đó, anh em biết, *Mấy Giờ Rồi, Thưa Các Ngài?* Điều đó đã làm cho tôi ưu tư một chút. Nếu anh chị em chưa đọc, tôi mong, bằng cách nào đó, nếu anh chị em có thể nghe nó, hoặc bằng cách nào đó. Hầu như làm cho tôi phải suy nghĩ. Tôi chỉ muốn nói qua điều này trước khi bắt đầu buổi nhóm. Cách đây khoảng—khoảng một tuần hay mười ngày, tôi rất là bất an. Tôi thật sự...Tôi—tôi—tôi thật sự đã không, tôi không muốn nhận những buổi nhóm hay điều gì khác, bởi vì tôi—tôi không biết điều đó. Dường như nó có thể là điều gì đó mà đã tồi tệ, và tôi thật sự không biết đó là gì. Vì thế tôi...

7 Một buổi sáng sớm nọ, tôi thức dậy, đi lên Hẻm núi Sabino. Mà, từ nhà tôi, chỉ cách khoảng ba mươi phút lái xe đến...hay bốn mươi, tới đỉnh của Hẻm núi Sabino, lúc ấy có một con đường trải dài ba mươi dặm đi lên trên núi.

8 Vùng đất kỳ lạ, ở trên đó. Tôi có thể ở đây trong sa mạc, nơi mà nhiệt độ tám mươi hoặc chín mươi độ, ngay bây giờ, và trong ba mươi phút sau có thể lại ở trong lớp tuyết tám bộ, đấy, trên đỉnh núi. Chúng tôi đã ở tại Phoenix, vừa mới đây, nơi mà khoảng hai mươi mấy độ, hai mươi tám độ. Họ đã có hồ bơi nóng lên, và người ta bơi. Và khoảng bốn mươi phút lái xe từ chỗ đó, nhiệt độ đã âm bốn mươi độ, tại Flagstaff. Hiểu không? Đó là sự khác biệt giữa trên thượng lưu và sa mạc. Và rất có ích cho sức khoẻ của những người bị hen suyễn, và đại loại như vậy.

9 Nhưng, bây giờ, tôi đi lên trên hẻm núi, và tôi leo lên cao như có thể đi được. Và tôi—tôi—tôi đã cầu xin Chúa, trong khi ngồi

trên đó, tất cả điều này có nghĩa là gì, và vân vân. Tôi hầu như bối rối, và thật sự đã không biết làm gì.

10 Và vì vậy trong lúc tôi đang cầu nguyện; điều lạ đã xảy ra. Tôi—tôi—tôi muốn nói thật. Lúc ấy, tôi có thể đã ngủ thiếp đi. Nó có thể giống như là một trạng thái xuất thần, hay nó có thể là một—một—một khái tượng. Tôi ít nhiều tin rằng đó là một khái tượng. Mà, tôi đã đưa tay ra, thưa rằng, “Chúa ôi, tiếng nổ này có nghĩa gì? Và bảy Thiên sứ này trong một chòm sao của—của hình chóp này làm gì, nhắc con lên khỏi mặt đất và quay về hướng đông, điều đó có nghĩa gì?”

11 Tôi đang đứng ở đó, trong sự cầu nguyện, và điều gì đó đã xảy ra. Và, bảy giờ, cái gì đó đã rơi vào tay tôi. Và tôi biết, nếu anh chị em không hiểu được những điều thuộc linh, thì nó có thể dường như rất lạ. Nhưng cái gì đó chạm vào tay tôi. Và, khi tôi nhìn, thì đó là một thanh gươm. Và cán của nó được làm bằng ngọc trai, ngọc trai đẹp nhất tôi từng thấy. Và phần—phần đai chần, anh chị em biết, nơi mà...tôi nghĩ nó giữ tay của anh chị em khỏi bị đứt, anh chị em biết, trong khi anh chị em...những—những người ở trong cuộc độ kiếm; thì bằng vàng. Và lưỡi gươm không dài lắm, nhưng nó thật sắc như dao cạo; và lấp lánh ánh bạc. Và nó là thứ đẹp nhất mà tôi từng thấy. Nó thật vừa vặn với tay tôi. Và tôi đã cầm lấy nó. Tôi nói, “Đó chẳng đẹp sao!” Tôi ngắm nhìn nó. Và tôi nghĩ, “Nhưng, anh chị em biết, tôi luôn sợ gươm.” Tôi hầu như vui mừng vì được sống ngoài cái thời mà người ta đã sử dụng nó, bởi vì tôi—tôi rất sợ dao kiếm. Và vì thế tôi—tôi nghĩ, “Minh sẽ làm gì với thanh gươm đó?”

12 Và trong khi đang cầm, trong tay tôi, một Tiếng từ đâu đó nói, “Đó là thanh gươm của Vua.” Và rồi nó rời khỏi tôi.

13 Ô, tôi—tôi tự hỏi điều đó có ý nghĩa gì, “Đó là gươm của Vua.” Và tôi nghĩ, “Nếu như Nó đã nói, ‘gươm của vua,’ có lẽ tôi sẽ hiểu được điều đó. Nhưng Nó nói, ‘gươm của *nhà* Vua.’” Vì thế tôi có thể không hiểu điều này đúng, nhưng tôi nghĩ, “Chỉ có một Vua duy nhất, *nhà* Vua, đó là Đức Chúa Trời. Và gươm của Ngài là *Đây*, ‘Sắc hơn gươm hai lưỡi,’ đấy. ‘Và các ngươi cứ ở trong Ta, và những Lời Ta...’” Hiểu không? Và tôi—tôi nghĩ...

¹⁴ Trong cuộc đấu kiếm, anh chị em biết, và như tôi hiểu...Tôi không hiểu một ngôn từ của nó, nhưng, hay là một nguyên tắc trong việc đấu gươm. Nhưng, theo sự hiểu biết của tôi, thanh kiếm đưa ngang qua. Và rồi, cuối cùng, những—những thanh kiếm, nếu chúng bị ghì lại, kẻ thù và anh chị em ghì những thanh gươm, như thế này, sau đó nó cần đến sức mạnh của người đấu kiếm. Bởi vì, đây, kiếm của anh ta sẽ hướng về tim của tôi, và thanh kiếm của tôi hướng về tim của anh ta, nhưng chúng bị ghì lại, khi những thanh kiếm chạm vào nhau. Và rồi chúng đập vào, và rồi những thanh kiếm đụng vào nhau. Và thanh kiếm này có thể đè được thanh kiếm kia xuống, thanh kiếm đó sẽ đi thẳng vào tim. Vì thế nó cần...

¹⁵ Mặc dù gươm là Lời, nó cũng cần cánh tay đức tin mạnh sức nắm giữ Nó ở đó, để đưa Nó tới tim của kẻ thù. Vậy thì, không biết những điều này, nhưng chỉ...Tất cả những gì tôi đã nhận lãnh từ Ngài, mà tôi có thể nói, tôi đã nói cho anh chị em. Vì thế, để mà, anh chị em biết, tôi tin nó là...Chẳng phải Chúa chúng ta đã nói, tất cả những gì Ngài đã nhận từ nơi Cha, thì Ngài đã nói, và không giấu diếm điều gì sao? Và—và vì vậy chúng ta muốn làm những điều đó đúng như chúng đến. Bây giờ, nếu anh chị em thật sự khôn ngoan, và cầu nguyện, tôi tin chắc anh chị em sẽ hiểu được điều gì đó ngay, lúc này, điều gì đó mà tôi hy vọng được bày tỏ.

¹⁶ Bây giờ, trong Sách này, bây giờ hết thảy chúng ta hãy lật ra tới chương—chương thứ 5 của Sách được gọi là Sự Khải thị của Chúa Jêsus Christ.

¹⁷ Vậy thì, tối mai là Ấn thứ Nhất. Mà, bốn Ấn đầu tiên được mở ra, bởi bốn người cỡi ngựa, cứ mỗi cái Ấn có một điều giảng xuống trên đất. Và rồi, có lẽ, chúng sẽ không kéo dài, cho đến sau khi chúng ta đi qua khoảng...thứ Hai, thứ Ba, thứ Tư, khoảng thứ Năm. Rồi, tôi cho là, tiếp tục ấn thứ Sáu...và Ấn thứ Năm, thứ Sáu, và thứ Bảy, có lẽ sẽ rất dài. Vì vậy, có lẽ sẽ cho anh chị em chút thời gian để nghỉ giải lao một chút.

¹⁸ Chúng tôi định bắt đầu những buổi nhóm ở đây, tôi nghĩ, vào lúc bảy giờ, mỗi đêm trong tuần. Và tôi sẽ lên trên tòa giảng lúc bảy giờ rưỡi, chính xác. Và rồi có thể chúng ta sẽ ra về lúc nửa

đêm. Vì thế—vì thế, tôi—tôi đã trải qua hơn một giờ, sáng hôm nay. Tôi không có ý nói điều đó, tôi chỉ...tôi không biết lúc nào.

¹⁹ Bởi vì, tôi không biết người cỡi ngựa đầu tiên là gì. Tôi không biết Ấn thứ Hai, thứ Ba, thứ Tư, thứ Năm, thứ Sáu, hay thứ Bảy. Tôi, tới lúc này, tôi không biết. Hiểu không? Tôi đang hoàn toàn phụ thuộc vào Ngài. Vì thế đó là lý do, cố gắng trong tuần này, bởi ơn của Đức Chúa Trời giúp đỡ, tin rằng, nếu anh chị em hiểu một cách sâu sắc...

²⁰ Anh chị em biết, trong những khả tượng, anh chị em không thể bày tỏ các sự việc cho đến khi anh chị em được phép bày tỏ. Bao nhiêu lần tất cả anh chị em đã nghe tôi nói, “Hãy đi vào nhà, có lẽ cái mũ đang nằm *đây*. Và đứa trẻ nào đó, hay đại loại như vậy, sẽ không được chữa lành cho đến khi nó được đặt trên *đây*.” Tôi không thể bảo họ, hay cũng không thể dời chuyển nó ở đó. Nó phải được, dời đi, theo cách nào khác. Người nào khác phải làm điều đó và dời nó. Và, mọi thứ trong trật tự, rồi nó có thể được tỏ ra.

²¹ Vậy bây giờ hãy cầu nguyện. Bây giờ, ngay trước khi chúng ta đến với Sách, xin chúng ta hãy cúi đầu, thưa chuyện cùng Ngài.

²² Lạy Chúa Jêsus, chúng con hết thấy đều bất toàn. Chúng con sẽ không cố gắng, chút nào, để đến gần với Sách thiêng này, trong giờ phút thiêng liêng nhất này mà những linh hồn đang ở nơi đến của thời gian, không có sự cầu xin, Chúa ôi, hầu cho, Đấng duy nhất mà có thể bày tỏ Sách này, để Ngài bước đến giờ này, ban phước cho những nỗ lực yếu đuối của tôi tới Ngài. Xin ban phước cho Lời khi Nó được gieo ra. Nguyện Nó hành động trong năng quyền của Thánh Linh. Và xin cho mảnh đất thuộc linh của những...những kẻ mà đang đói khát biết sự công bình và biết ý chỉ của Đức Chúa Trời, nguyện xin Nó rơi vào đó và sanh ra tùy theo loại của Nó. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Tất cả sự ngợi khen sẽ thuộc về Ngài. Nguyện những kẻ đang đói khát tìm được thức ăn và nước uống, tối nay, từ Lời. Chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus, là Đấng mà sự khả thị thuộc về. A-men.

²³ Bây giờ, bây giờ chúng ta sẽ mở ra chương thứ 5. Bây giờ, đây không phải là Bảy Ấn. Nó là khoảng trống giữa các thời đại hội thánh và Bảy Ấn. Bây giờ, chương thứ 6 cũng có nói về...

²⁴ Và đúng hơn là, chương thứ 4, của Khải huyền, và, trong đó, nó hầu như mặc khải điều gì đó mà sẽ xảy ra sau khi Hội thánh được cất lên. Điều đó, Hội thánh được cất lên trong chương 3 của Khải huyền, và không được đề cập nữa cho đến chương thứ 19 của Khải huyền. Hiểu không? Do đó, Hội thánh không phải trải qua sự Hoạn nạn. Tôi biết điều đó mâu thuẫn với—với khá nhiều giáo sư mà tôi đã từng nói chuyện. Nhưng tôi—tôi—tôi không muốn nói để gây bất bình. Tôi—tôi muốn nói là anh em của anh chị em, nhưng tôi—tôi phải dạy đúng như tôi có thể thấy Nó. Nếu tôi không làm vậy, tôi không thể đặt Nó lại với nhau, anh chị em biết đấy. Và bây giờ, dầu cho Nó đi lên trước kỳ Hoạn nạn hay sau kỳ Hoạn nạn, tôi muốn được cất lên với Nó. Đó là điều chính yếu.

²⁵ Vì vậy, những điều đó chúng ta—chúng ta thật sự tin tưởng, bởi vì, chẳng có học vấn, tôi định dạng. Tôi nhìn và thấy những gì có, hay đã có trong Cựu Ước, mà là hình bóng hay cái bóng của Tân Ước, rồi tôi rút ra ý niệm về những gì hiện có trong Tân Ước. Hiểu không? Giống như nếu...Nô-ê bước vào tàu trước khi có hoạn nạn xảy ra, một hình bóng; nhưng ngay trước khi Nô-ê, đấy, đi vào trong tàu, Hê-nóc đã được cất lên, đấy, trước khi bất cứ điều gì xảy ra. Và Lót được gọi ra khỏi Sô-đôm trước khi có một dấu hiệu nhỏ về cơn đại nạn xảy đến, của sự hủy diệt; nhưng Áp-ra-ham đã, luôn mọi lúc, thoát khỏi nó. Đấy, những hình bóng.

²⁶ Nhưng bây giờ chúng ta sẽ đọc câu thứ 1. Tôi sẽ đọc hai hay ba câu đầu tiên của Nó.

Và tôi thấy trong tay hữu Đấng ngồi trên ngôi một quyển sách viết cả trong lẫn ngoài, có đóng bảy cái ấn.

Và tôi thấy một vị thiên sứ mạnh mẽ cất tiếng lớn kêu rằng, Ai đáng mở quyển sách này, và tháo những ấn này?

Và dầu trên trời, dưới đất, cũng như bên dưới—cũng như bên dưới đất, không ai có thể mở quyển sách ấy, hoặc nhìn lên Nó. (Thật là một Sách lạ lùng!)

Và vì không có ai đáng mở và đọc quyển sách ấy, hoặc nhìn xem nó, nên tôi khóc dầm dề.

27 Bây giờ, anh chị em nói về sự không xứng đáng chăng?
 “Thậm chí không đáng nhìn xem Nó; không người nào, không ở đâu cả.”

*Và một người trong các trưởng lão đã nói với tôi rằng,
 Chớ khóc: kìa, Sư Tử của chi phái Giu-đa, Chồi của vua
 Đa-vít, đã thắng để mở quyển sách ấy, và tháo bảy cái ấn
 ra.*

*Và tôi lại thấy, và, ồ, chính giữa ngôi và bốn con thú,...
 cùng chính giữa các trưởng lão, có một Chiên Con đứng
 như đã bị giết, có bảy sừng và bảy mắt, mà là bảy vị Thần
 của Đức Chúa Trời sai xuống khắp thế gian.*

*Và Ngài bước tới và lấy sách ở tay hữu Đấng ngự trên
 ngôi.*

28 Chúng ta sẽ dừng lại vài phút, sau khi đọc Khải huyền 5,
 xuống cho đến câu 7.

29 Quyển Sách Bảy Ấn này được bày tỏ ở thời gian của Bảy tiếng
 Sấm trong Khải huyền chương 10, bây giờ, nếu anh chị em đang
 đánh dấu nó. Chúng ta hãy mở ra Khải huyền 10, một lát, để anh
 chị em sẽ có sự hiểu biết trước khi chúng ta đi vào điều đó. Bây
 giờ, đây là thời cuối cùng. Vì, lắng nghe:

*...Tôi lại thấy một vị thiên sứ khác sức mạnh lắm ở từ
 trời xuống, có đám mây bao bọc lấy: và một cái móng...
 trên đầu người,...*

30 Nếu anh chị em để ý, thì đó là Đấng Christ, đấy. Bởi vì, Ngài,
 trong Cựu Ước, được gọi là Thiên sứ của Giao ước. Và Ngài đang
 trực tiếp đến với người Do Thái lúc này, vì Hội thánh đã hoàn tất.
 Hiểu không? Được rồi.

*...và mặt người...giống như mặt trời, và chân người như
 trụ lửa:*

31 Anh chị em có nhớ Thiên sứ đó trong Khải huyền chương 1
 không? Giống như vậy. *Thiên sứ* là một “sứ giả.” Và Ngài là Sứ giả
 đến với Y-sơ-ra-ên. Hiểu không? Hội thánh đã được cất lên, đấy,
 bây giờ, hay là sửa soạn được cất lên. Ngài đến vì Hội thánh của
 Ngài. Bây giờ hãy xem.

Và người cầm nơi tay một quyển sách nhỏ mở ra:...

³² Bây giờ, ở đây, Nó đã bị đóng lại ở đây và bị niêm ấn; và ở đây Nó được mở ra. Nó đã được mở ra. Kể từ thời điểm của sự niêm ấn đó, chúng ta đang đi vào tối hôm nay, bây giờ Sách được mở. “Một quyển Sách nhỏ trong tay Ngài, trong tay Ngài...Nó đã được mở. Ô, thật mặt trời, như những trụ lửa...” Xin chờ một chút. Xin cho tôi bắt đầu lại ở đây và đọc.

Và người cầm trong tay một quyển sách nhỏ mở ra: và người đặt chân hữu mình trên biển, và chân tả mình trên đất,

Và người kêu lên một tiếng lớn, như khi sư tử rống:...

³³ Chúng ta biết Ngài là Sư Tử của chi phái Giu-đa. Ở trên đây Ngài là Chiên Con; nhưng ở đây Ngài là Sư Tử. Hiểu không?

...và khi người đã kêu tiếng đó rồi, thì bảy tiếng sấm rền lên.

³⁴ Bây giờ, Giảng được ủy thác để chép những điều ông đã nhìn thấy, vì vậy vị sứ đồ, và tiên tri này, đã cầm bút lên để chép Nó.

Và khi bảy tiếng sấm rền lên rồi, tôi có ý chép lấy: và tôi nghe một tiếng ở từ trời đến phán với tôi, Hãy đóng ấn những điều đó mà bảy tiếng sấm đã nói, và đừng chép làm chi.

³⁵ Vậy thì, đó là những gì chúng ta không biết. Điều đó cho đến bây giờ chưa được mặc khải. Nó không được chép trong Kinh Thánh, những gì mà những tiếng Sấm nói.

Và vị thiên sứ mà tôi đã thấy đứng trên biển và trên đất gơ tay của người lên trời, (nào hãy lắng nghe)

Và chỉ Đấng hằng sống đời đời, là Đấng đã dựng nên trời, cùng muôn vật trên trời, dựng nên đất, cùng muôn vật hiện có, và các thứ...hiện có, và...sẽ không còn có thì giờ nào nữa:

³⁶ Hãy xem! Đây là câu mà tôi muốn nói đến.

Nhưng đến ngày mà vị thiên sứ thứ bảy, khi người cho nghe tiếng mình, thì sự mâu nhiệm Đức Chúa Trời sẽ nên trọn, như Ngài đã phán cùng các tôi tớ Ngài là các đấng tiên tri.

37 Bây giờ, hãy xem, sự mầu nhiệm của Sách được đóng Bảy Ấn này sẽ được tỏ ra trong tiếng của Sứ điệp vị thiên sứ hội thánh thứ bảy. Hiểu không? “Vị thiên sứ thứ bảy bắt đầu cho nghe tiếng mình,” và có những Sứ điệp được chép ra tại đó, và chúng ta đã có được Nó trong băng ghi âm và dạng sách. Bây giờ, “Lúc tiếng nói của Sứ điệp bắt đầu, sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời sẽ được trọn, đầy, vào lúc đó.” Bây giờ chúng ta sẽ để ý. Quyền Sách, về sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời, thì không được tỏ ra cho đến khi Sứ điệp của vị thiên sứ thứ bảy được phát ra.

38 Bây giờ, những điểm này sẽ quan trọng trong những cái Ấn, tôi tin chắc, bởi vì Nó phải, từng chút, ràng buộc với nhau.

39 Bây giờ, Điều được chép là mầu nhiệm, bởi vì không ai, không ở đâu, biết Nó. Chỉ một mình Đức Chúa Trời, Chúa Jêsus Christ, biết mà thôi. Vậy thì, nhưng là...Nó là một quyển Sách, một quyển Sách mầu nhiệm. Nó là Sách Cứu Chuộc. Chúng ta sẽ bước vào điều đó, trong chốc lát. Và bây giờ chúng ta biết rằng Sách Cứu Chuộc này sẽ không được hiểu một cách thấu đáo; Nó được dò xét, qua sáu thời đại hội thánh. Nhưng ở thời đại cuối cùng, khi vị thiên sứ thứ bảy bắt đầu cho nghe sự mầu nhiệm của mình, người giải quyết tất cả những vấn đề mà những kẻ kia dò xét không giải quyết được. Và những sự mầu nhiệm từ Đức Chúa Trời được truyền xuống, như Lời Đức Chúa Trời, và bày tỏ sự mặc khải toàn bộ của Đức Chúa Trời, rồi bốn tánh Đức Chúa Trời và mọi thứ khác đều được giải quyết. Tất cả những điều mầu nhiệm, dòng dõi con rắn, và bất cứ điều gì nữa, thì được tỏ ra.

40 Bây giờ, anh chị em thấy, tôi thật sự không dựng chuyện đâu. Đó là những gì...Ấy là CHÚA PHÁN NHƯ VẦY. Tôi sẽ đọc Nó từ trong Sách cho anh chị em, “Sứ điệp của vị thiên sứ thứ bảy cho nghe tiếng mình, thì sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời sẽ nên trọn, mà đã được công bố bởi các đấng tiên tri thánh của Ngài,” đó là những tiên tri đã viết ra Lời. Vào lúc tiếng, của thời đại hội thánh thứ bảy vang lên, thời đại hội thánh cuối cùng, tất cả những điều mà những thời đại hội thánh dò xét, nhưng chưa giải quyết được, bây giờ sẽ được giải quyết.

41 Và khi những cái Ấn được mở ra, và điều mầu nhiệm được bày tỏ, vị Thiên sứ giáng xuống, Sứ giả, Đấng Christ, đặt chân của Ngài lên đất và trên biển, với một cái móng trên đầu Ngài. Bây giờ, hãy nhớ, vị thiên sứ thứ bảy này ở trên đất vào thời điểm của sự Đến này.

42 Ngay khi Giảng đang ban ra sứ điệp của mình, cùng lúc đó Đấng Mê-si đến trong thời đại ấy. Giảng biết ông sẽ thấy Ngài, bởi vì ông sẽ giới thiệu Ngài.

43 Và chúng ta nhận ra điều đó, trong Kinh Thánh, qua Ma-la-chi 4, có một người giống như Giảng, một—một Ê-li mà với người được Lời Đức Chúa Trời có thể đến với. Và ông được khải thị, bởi Đức Thánh Linh, tất cả những sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời, và phục hồi Đức tin của con cái trở lại với đức tin những tổ phụ sứ đồ, khôi phục lại tất cả những điều mầu nhiệm đã được dò xét, trải qua những năm mang tính hệ phái này. Bây giờ, đó là điều Lời đã nói. Tôi chịu trách nhiệm với những gì Nó nói. Hiểu không? Nó thì—Nó được viết ra, là đúng. Đó là những gì Nó có.

44 Bây giờ, chúng ta thấy rằng Sách được đóng Bảy Ấn này, vậy thì, là sự mầu nhiệm về sự cứu chuộc. Đây là một Sách Cứu Chuộc, từ Đức Chúa Trời.

45 Bây giờ, tất cả những điều mầu nhiệm, vào lúc này, được trọn ở tiếng của sứ giả này được vang lên. Bây giờ, ở đây là thiên sứ trên đất; và Thiên sứ “khác”, Sứ giả mạnh mẽ, giáng xuống. Đây, thiên sứ này là một thiên sứ thuộc về đất, sứ giả; nhưng ở đây một Đấng giáng xuống từ Trời, một cái móng giao ước, đây, đó chỉ có thể là Đấng Christ.

46 Thật chính xác như đã có trong Khải huyền, chương 1, “Đứng giữa Bảy Chân Đền Vàng, với một cái móng, trông như ngọc bích và hoàng ngọc.”

47 Và ở đây Ngài trở lại, trong chương thứ 10, sau thời điểm hiện đến mà tất cả những điều mầu nhiệm đều được trọn và các Ấn được mở ra, và công bố rằng ấy là, “Thì giờ không còn nữa.” Và Ngài phán, “Khi vị thiên sứ thứ bảy bắt đầu cho nghe tiếng, thì sự mầu nhiệm sẽ nên trọn, và thời gian dành cho Thiên sứ này xuất hiện.” Chúng ta kết thúc, ở đầu đó. Đúng. Bây giờ để ý.

48 Bảy Ấn giữ sự màu nhiệm của Sách. Cho đến khi chúng ta có thể thấy những gì được giấu trong Bảy cái Ấn kia đã niêm phong, chúng ta mới chắc chắn chúng là gì. Bởi vì, như tôi đã nói với anh chị em, sáng nay, dựa trên Sứ điệp ngắn của tôi sáng nay, về Đức Chúa Trời ẩn mình trong sự đơn sơ. Anh chị em thấy, chúng ta—chúng ta là...Chúng ta chắc chắn bỏ qua sự việc trừ khi Nó được bày tỏ chân thật, tuyệt đối bởi Đức Thánh Linh, và được xác chứng giống như vậy. Hiểu không? Nếu tiên tri nào dấy lên và nói với anh chị em Đây thật sự là Điều đó, và Đức Chúa Trời không xác chứng giống như vậy, hãy quên nó đi. Hiểu không? Nhưng Đức Chúa Trời, trong mọi lời tuyên bố, trong mọi sự, phải xác chứng Nó, làm cho Nó đúng. Hiểu không? Vì vậy, con cái của Ngài sẽ xem những điều đó, đây, và phải cảnh giác, để ý.

49 Bảy cái Ấn trên Sách, có...Bảy cái Ấn này chứa đựng Sách được niêm ấn. Hiểu không? Quyển Sách được niêm ấn hoàn toàn. Anh chị em hiểu điều đó không? [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.] Quyển Sách hoàn toàn là một Sách được niêm phong cho đến khi Bảy Ấn được mở ra. Nó được niêm phong với Bảy cái Ấn. Bây giờ, đó là sự khác biệt so với Bảy tiếng Sấm. Hiểu không? Đây là Bảy Ấn ở trên Sách. Và Sách sẽ không, các Ấn sẽ không được mở ra cho đến khi Sứ điệp của vị thiên sứ thứ bảy. Hiểu không? Vì vậy chúng ta—chúng ta chắc chắn; nhưng sự bày tỏ chân thật của Đức Chúa Trời sẽ được nên trọn vẹn trong Lễ thật được xác chứng, vang tiếng đó. Bây giờ, điều đó đúng là những gì Lời nói, “Sự màu nhiệm sẽ được trọn vào lúc đó.”

50 Và Sách được đóng Bảy Ấn này, nên nhớ, Nó đã bị đóng lại ở đây, trong Khải huyền chương thứ 5, và trong Khải huyền chương 10 Nó được mở ra.

51 Và bây giờ chúng ta sẽ thấy điều mà Sách nói về cách Nó mở ra thế nào. Và không ai biết được biết cho đến khi Chiên Con lấy Sách, và tháo những cái Ấn, và mở Sách ra. Hiểu không? Chiên Con phải lấy Sách.

52 Nó bị che giấu. Bây giờ nên nhớ, “Chẳng có ai ở trên Trời, chẳng ai ở dưới đất,” giáo hoàng, giám mục, hồng y, trưởng hạt, hay bất kể người đó là ai, “có thể tháo những cái Ấn, hay bày tỏ Sách, ngoài Chiên Con.” Và chúng ta đã dò xem, và đoán chừng,

và đã vấp vấp, và đã tự hỏi, và—và đó là lý do tất cả chúng ta đều ở trong sự lộn xộn như vậy.

⁵³ Nhưng với lời hứa Thiên liêng mà Sách Cứu Chuộc này sẽ được mở ra một cách hoàn toàn bởi Chiên Con, và do đó những cái Ẩn sẽ được tháo ra bởi Chiên Con, trong thời kỳ cuối cùng mà chúng ta đang sống hiện giờ. Và chẳng ai có thể biết được cho đến khi Chiên Con lấy Sách và mở những cái Ẩn ra. Bởi vì, nên nhớ, Sách đang được giữ trong tay Đấng ngự trên Ngôi. “Và Chiên Con bước tới Đấng ngự trên Ngôi, và lấy Sách trong tay hữu của Ngài.” Lấy quyển Sách!Ồ, điều đó thật là sâu nhiệm. Chúng ta sẽ cố gắng làm sáng tỏ nó ra nếu chúng ta có thể, bởi sự giúp đỡ của Đức Thánh Linh. Bây giờ chúng ta đang nương dựa nơi Ngài. Và chúng ta sẽ thấy, lát nữa, nó là thời điểm kết thúc, “Khi thời giờ không còn nữa.”

⁵⁴ Chẳng có giáo phái nào có quyền thông giải về Sách. Chẳng có ai có quyền thông giải Nó. Chính Chiên Con mới là Đấng thông giải Nó. Và Chiên Con là Đấng Mà phán Nó, và Chiên Con khiến cho Lời được biết, bởi sự xác chứng và đem Lời đến với Sự sống. Hiểu không? Chính xác! Lưu ý. Và chẳng được tỏ ra cho đến khi...

⁵⁵ Quyển Sách này sẽ không được tỏ ra cho đến khi những thời đại hội thánh và những thời đại giáo phái đã hết, “và không còn thì giờ nữa.” Hiểu điều đó không? Nó chỉ được tỏ ra sau khi những thời đại hội thánh và những thời đại giáo phái kết thúc.

⁵⁶ Đó là lý do sự việc đó còn đang trong sự cân nhắc như vậy tối nay. Đây, họ đem ra một giáo lý tầm thường, và họ thiên lệch ở đây với mặt này, nói, “Đây là Nó!” Nhóm khác lấy một giáo lý khác, cũng thiên lệch về một khía cạnh này, nói, “Đây là Nó!” Và mỗi người dựng lên một giáo phái dựa vào sự thiên lệch đó, cho đến khi chúng ta có đến hàng trăm giáo phái. Nhưng vẫn, trong tất cả điều đó, thấy tình trạng lộn xộn, người ta đang tự hỏi, “Điều gì là Lẽ thật?” Ước gì đó không thật sự là tình trạng ngày hôm nay!

⁵⁷ Nhưng rồi Ngài hứa, rằng, “Khi thời đại đó kết thúc, sẽ có tiếng của vị thiên sứ thứ bảy vang lên, và rồi Sách sẽ được bày tỏ ra, đây, vào lúc đó.”

58 Bây giờ, đừng người nào, nói rằng, “Nhiều người họ không được cứu ở thời gian đó.”

59 Nhưng, những sự màu nhiệm, mà họ không thể hiểu! Làm sao mà Đức Chúa Trời có thể là ba và, tuy nhiên, lại là Một! Làm sao mà Kinh Thánh có thể nói, “Làm báp-têm trong Danh của Cha, Con, Thánh Linh,” rồi quay lại và nói, “Làm báp-têm trong Danh Chúa Jêsus.” Hiểu không? Ồ, quá nhiều điều! Làm sao Ê-va có thể ăn một trái táo mà gây nên sự—sự đổ nát cho cả thế gian? Hiểu không? Làm sao những chuyện này có thể xảy ra được? Nhưng những sự màu nhiệm đó được hứa sẽ được tỏ ra trong kỳ cuối cùng.

60 Đó là những vấn đề khúc mắc, nhỏ mà...Những chiến binh vĩ đại này đã xuất hiện, chẳng hạn như Irenaeus, và Martin, Thánh Martin, và Polycarp, và những người khác, và Luther, và Wesley, và tất cả những người này. Hiểu không? Như cách mà họ đã đến và đã sống khá lâu để—để mang đến một ánh sáng và chiếu sáng nó, nhưng họ đã để lại nhiều điều còn ở trong—trong bóng tối. Tiếp đến là Thời đại Ngũ Tuần, giống như Thời đại Lutheran, và họ cũng từ từ bị lu mờ. Nhưng vẫn, tốt lắm, đừng nói họ đã không đúng. Họ đúng. Nhưng có những vấn đề còn để lại, mà không thể giải thích được. Nhưng rồi trong...Tại sao? Những cái Ấn chưa được mở ra, để bày tỏ hoàn toàn những điều này là gì. Hiểu không?

61 Nhưng rồi, trong thời đại cuối cùng, tất cả những điều màu nhiệm này được giải quyết và mở ra. Và những cái Ấn được mở ra bởi Chiên Con, và tỏ ra cho Hội thánh, và rồi thời gian không còn nữa. Hiểu không? Thật là tuyệt vời! Rồi, Sách, lúc đó, là Sách Cứu Chuộc. Vì, rồi Nó cứ tiếp tục...

62 Và chúng ta sẽ đề cập, lát sau, cách mà một trăm bốn mươi bốn ngàn người được đem vào, và vân vân. Được rồi. Đó là người Do-thái.

63 Bây giờ, bây giờ, Phao-lô. Xin chúng ta đọc một chút. Tôi có lấy một số câu Kinh Thánh này, và tôi nghĩ chúng ta nên—nên đọc Chúng. Bây giờ tất cả chúng ta mở ra; Phao-lô, trong Ê-phê-sô 1.

⁶⁴ Tôi thấy nhiều người đang ghi chép. Họ lấy sổ của mình và ghi các lời Kinh Thánh xuống, đánh dấu chúng trong Kinh Thánh, để kết hợp. Vậy, điều đó thì—điều đó thì tốt. Tôi thích anh chị em làm điều đó, và rồi về nhà và nghiên cứu Nó. Hiểu không? Và—và nếu anh chị em nghiên cứu Nó, tự nghiên cứu, thì anh chị em sẽ—anh chị em sẽ hiểu Nó rõ hơn. Hiểu không? Cứ nghiên cứu Nó, và cầu xin Đức Chúa Trời giúp cho anh chị em hiểu.

⁶⁵ Bây giờ chúng ta hãy đọc một—một phân đoạn Kinh Thánh mà tôi đã ghi chú ở đây. Ê-phê-sô 1:13 và 14, nào.

Ấy lại cũng trong Ngài mà chúng ta cũng tin, sau khi anh em đã nghe đạo chân thật, và đạo tin lành về sự cứu rỗi của anh em: ấy là trong Ngài...sau khi mà anh em đã tin, anh em được ấn chứng bằng Thánh Linh của lời hứa,

Đấng ấy làm của cầm về cơ nghiệp chúng ta cho đến kỳ sản nghiệp của Ngài được chuộc lại, để khen ngợi sự vinh hiển Ngài. Hiểu không?

⁶⁶ Bây giờ, trong lúc chúng ta mở Kinh Thánh ra, chúng ta hãy... Đây, Thánh Linh ở đây, chính Nó, là một Ấn. Đức Thánh Linh là một cái Ấn. Và cái Ấn có nghĩa là (gì?) một công việc được trọn, Đức Thánh Linh là Ấn chứng với cá nhân đó. Và với cá nhân đó, khi người ấy tiếp nhận Đức Thánh Linh, thì thời kỳ than thở của người đó không còn, đấy, vì đó là một công việc đã được trọn.

⁶⁷ Giống như, tôi đã từng làm việc cho công ty đường sắt, và chúng tôi chất vào những toa xe với những cái hộp và nhiều thứ khác từ nhà máy đóng hộp. Và, nhưng, rồi, trước khi có thể niêm xe đó, kiểm soát viên đến gần, để xem thử toa xe đã được chất hàng một cách hợp lý không. Nếu không, [Anh Branham vỗ tay với nhau một lần—Bt.] lần đầu tiên nó đã nhét chặt thứ gì đó với nhau, khi rung lắc và bị bể, và—và công ty đường sắt phải chịu trách nhiệm. Và kiểm soát viên đó sẽ kiểm tra mọi thứ, xem thử nó có được đặt vào một cách thích hợp hay không. Nếu không, thì ông sẽ khiển trách chiếc xe đó. Rồi chúng tôi phải chất hàng trở lại, cho đến khi kiểm soát viên vừa ý. Và rồi khi kiểm soát viên hài lòng rồi, ông đóng cửa lại. Kiểm soát viên đóng cửa lại.

Và kiểm soát viên niêm một cái ấn lên đó, và rồi không ai có thể mở ấn này cho đến khi nó đến được nơi đến của nó.

68 Đó là điều mà Đức Thánh Linh đang làm. Hiểu không? Ngài đi và Ngài thanh tra. Đó là lý do tại sao anh chị em không thể có được những điều này và...Anh chị em nói, “Tôi đã nói tiếng lạ, và tôi la lớn, và tôi nhảy múa trong Thánh Linh.” Việc đó chẳng có can hệ gì với Nó. Hiểu không? Đức Thánh Linh kiểm tra con người đó cho đến khi Ngài hài lòng hoàn toàn và biết rằng là chúng.

69 Rồi, họ được ấn chứng đến cái đích Đời đời của họ. Không có điều gì có thể mở cái Ấn đó. Kinh Thánh...Anh chị em đang chép lời Kinh Thánh xuống. Ê-phê-sô 4:30, đã nói, “Chớ làm buồn cho Thánh Linh của Đức Chúa Trời, vì nhờ Ngài anh em được ấn chứng đến Ngày Cứu chuộc.” Hãy nắm giữ lời đó, “sự cứu chuộc,” đấy. Cho đến ngày mà Sách Cứu Chuộc được tỏ ra, và Đấng Cứu Chuộc đến công bố quyền sở hữu của Ngài! Không điều gì có thể làm điều đó được. Hiểu không? “Chớ làm buồn Nó.” Hãy ở lại... Hãy làm những điều đẹp lòng Đức Chúa Trời, vì Sách được niêm ấn, bây giờ, và anh chị em được ấn chứng. Đức Thánh Linh, chính Nó, là cái Ấn.

70 *Ấn chứng* có ý nghĩa...Bây giờ, đây là những từ ngữ mà tôi đã lấy ra từ cuốn từ điển. *Ấn chứng* có nghĩa là một “công việc đã được trọn.” Và khi cái Ấn thứ Bảy mở ra, sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời mà được niêm phong trong những cái Ấn huyền bí này được trọn. Cho đến ngày mà cái Ấn đó được mở ra, và rồi nó tỏ ra những điều bên trong của Nó.

71 Nếu người ta đang thắc mắc có cái gì trong toa xe đó, nói, “Được cho rằng là *như vậy như vậy*. Được cho là vậy.” Người ấy đang đoán chừng. Nhưng khi cái ấn được mở, và cánh cửa mở ra, chúng ta thấy bên trong nó lúc ấy và thấy chính xác cái gì ở trong đó.

Anh chị em hiểu điều đó không? Và điều đó sẽ chỉ được thực hiện ở thời kỳ cuối cùng.

72 Một điều khác mà cái Ấn mang ý nghĩa, là “quyền sở hữu.” Đấy, cái Ấn có một dấu ở trên Nó, bày tỏ quyền sở hữu. Khi anh

chị em được mua chuộc bởi Huyết của Chúa Jêsus Christ, và được ấn chứng bởi Đức Thánh Linh, anh chị em không còn thuộc về thế gian hoặc bất cứ điều gì gắn liền thế gian nữa. Anh chị em được làm chủ bởi Đức Chúa Trời.

⁷³ Một ý nghĩa khác, là, Ấn chứng có nghĩa là “sự an toàn.” Ấn chứng có nghĩa anh chị em được an toàn. Bây giờ, anh chị em mà không tin sự An ninh đời đời, tôi không biết, đấy. Nhưng vậy thì, nhưng, Ấn chứng có nghĩa là sự an toàn để đến đích của nó. Khốn thay cho kẻ nào mà cố mở cái Ấn đó ra! Và Ấn Thánh Linh không thể được mở ra.

⁷⁴ Tất cả anh chị em đã nghe tôi nói rằng những kẻ kia đã nói, “Ma quỷ đã xui khiến tôi làm *điều này*.” Không, không, ma quỷ không làm điều đó. Anh chị em thật sự đã không được ấn chứng vào. Bởi vì, khi anh chị em được niêm ấn vào, thì hần bị niêm ấn ra. Đúng thế. Hiểu không? Vậy thì, anh chị em đã đi ra với hần. Ừ-m. Hần không thể bước vào trong anh chị em, bởi vì cách duy nhất để hần có thể bước vào trong anh chị em là đến qua cùng quá trình mà anh chị em có. Hần sẽ phải được cứu, được thánh hóa, và được đổ đầy Đức Thánh Linh, rồi hần trở nên anh em của anh chị em. Cho nên, anh em thấy, vì vậy hần—hần không làm điều đó. Không, không. Anh chị em chỉ bước đến ranh giới và quay lại, ham muốn những điều thuộc về thế gian. Anh chị em không bao giờ đi hết con đường vào Ca-na-an, anh chị em thấy, băng qua sông Giô-đanh, sự chết bản ngã. Hiểu không?

⁷⁵ Bây giờ để ý, nào, Sách này được niêm ấn. Và—và anh chị em được ấn chứng, với Sách đó, cho đến Ngày Cứu chuộc.

⁷⁶ Trở lại, trong Rô-ma 8:22 và 23. Chúng ta hãy lấy câu đó, và chúng ta sẽ đưa ra bối cảnh này, rồi tôi nghĩ chúng ta sẽ hiểu Nó rõ hơn một chút nếu mỗi người đọc Nó cho chính mình. Tôi đang đưa ra cho anh chị em một vài câu Kinh Thánh ở đây, để chúng ta có thể—chúng ta có thể xem xét Chúng, trong lúc thì giờ vẫn còn sớm. Bây giờ, chương 8, Rô-ma 8:22, bắt đầu.

Vì chúng ta biết rằng muôn vật đều thở than và chịu khó nhọc trong cơn đau sanh nở cho đến ngày nay.

Và không những muôn vật thôi, lại cũng chính chúng ta, là kẻ có trái đầu mùa của Thánh Linh, cũng than thở trong lòng, đang khi trông đợi sự làm con nuôi, tức là, sự cứu chuộc thân thể chúng ta vậy.

77 Ô, chao ôi! Ô, chao ôi! Chẳng lẽ điều đó không làm cho quý ông chúng ta cảm thấy tốt lành sao? Chắc chắn nó làm cho tất cả chúng ta đều cảm thấy tốt lành, chờ đợi thời giờ này. Chúng ta hiểu điều này sẽ xảy ra ở sự sống lại thứ nhất. Hiểu không? Thiên nhiên đang thở than. Chúng ta đang thở than. Mọi thứ đều đang thở than, bởi vì chúng ta nhận thức rằng có điều gì đó không đúng. Và cách duy nhất anh chị em có thể thở than, và chờ đợi nó, là vì có một Sự sống mới đến trong đây, mà nói về một Thế giới mới.

78 Giống như vợ tôi ở đây, không lâu trước đây, chúng tôi đi qua siêu thị ở đây. Và tôi nói, “Chúng ta thấy một điều lạ; một phụ nữ mặc áo dài.” Và nó thật lạ, đấy. Họ, họ thì...Hầu như tất cả phụ nữ họ không mặc áo dài, anh chị em thấy. Và, cách nào đó, chúng bị quên; họ đi ra ngoài mà không mặc chúng. Vì thế nên chúng ta...Họ cố tình quên.

79 Và vì vậy, lúc đó, Meda đã nói với tôi, cô ấy hỏi, “Bill à, tại sao vậy?” cô ấy nói.

80 “Ồ,” tôi nói, “nó chỉ là linh của dân tộc.” Và tôi nói, “Khi em đi tới nước Đức, họ có một linh nào đó. Đi tới Phần Lan, họ có linh dân tộc. Em đến nước Mỹ, chúng ta cũng có một linh dân tộc.”

81 Linh dân tộc của chúng ta đang bị đùa giỡn, giấu cọt. Anh chị em biết tại sao không? Chúng ta đã được thành lập trên Giáo lý của các sứ đồ. Chúng ta đã lập trên sự lãnh đạo những con người vĩ đại, như Washington, Lincoln. Nhưng chúng ta đã giữ bỏ nền tảng đó, và chúng ta biết rằng mình đã làm như vậy. Chúng ta biết rằng bom nguyên tử có tên của chúng ta viết trên nó. Chúng ta biết rằng chế độ nô lệ chúng ta đang dẫn đầu. Chẳng cần tự lừa dối mình nữa.

82 Điều đó nhắc tôi nhớ, giống như những diễn viên hài này, đi xuống và—và kể những câu chuyện đùa này, và hành động kỳ quặc, và những phụ nữ hành động kỳ quặc theo cách họ làm, và

đàn ông, với nhau cũng vậy. Nó thật sự làm tôi nhớ đến một cậu bé đi ngang qua nghĩa địa, huyết sáo, cố làm cho cậu tin rằng cậu không sợ hãi. Chắc chắn, cậu ấy sợ. Hiểu không? Nó chẳng đánh lừa được ai. Đó là lý do nó huyết sáo. Hiểu không? Nó đang cố nói rằng mình không sợ hãi, nhưng thật ra nó sợ. Và đó là nan đề, ngày nay.

⁸³ Nhưng, ồ, thật là một hy vọng phước hạnh cho kẻ tin, mà đang đưa tay lên, vì sự cứu chuộc đang đến gần. Khi người ấy thấy những điều này xuất hiện, chính là thời điểm tuyệt vời cho kẻ tin.

⁸⁴ Bây giờ, những điều này, mà, sự than thở trong thân thể của chúng ta. Anh chị em có bao giờ để ý một cây, cách mà nó phải tranh đấu như thế nào để sống không? Nó muốn sống. Và anh chị em có để ý con vật, thể nào trong—trong cái chết, nó tranh chiến thể nào. Anh chị em để ý con người, mọi vật, thiên nhiên đang than thở. Chúng ta, trong chính chúng ta, cũng đang than thở. Hiểu không? Chúng ta biết có điều gì đó sai trật. Chúng ta thấy, từ những câu này, rằng điều gì đó đã bị đánh mất, cả với con người và trái đất. Tất cả các loài thọ tạo, đều bị mất điều gì đó, vì chúng ta thấy trong Lời được hứa này rằng nó đang than thở vì lý do nào đó. Anh em, anh chị em không than thở trừ khi có lý do nào đó.

Như tôi đã nói về mực viết, nó là một lý do.

⁸⁵ Đó là cách được áp dụng trong sự cầu nguyện cho người đau; cho đến khi nào anh chị em tìm ra nguyên nhân! Tôi biết sự điều trị, nhưng tôi phải tìm ra nguyên nhân. Đó là lý do những khái tượng rất cần thiết và nổi bật; nó bày tỏ ra sự bí mật trong lòng, nói cho người đó biết anh chị em sai trật chỗ nào, và phải làm gì. Hiểu không? Không phải vấn đề anh chị em uống bao nhiêu thuốc, hay anh em đổ bao nhiêu dầu trên đầu họ, hay ai đó la hét to như thế nào trên anh chị em; nếu có điều gì đó sai trật, hấn sẽ vẫn cứ nằm ngay tại đó. Tôi nói “hấn,” đó là Sa-tan.

⁸⁶ Hãy xem, ngày hôm nay, đầu chúng ta có tiến bộ, về y khoa, chúng ta vẫn không biết gì về những điều này. Anh chị em nói, “Anh ta mắc bệnh ung thư.” Ồ, điều đó chẳng là gì cả. Đó, đó—đó chỉ là cái tên thôi. Điều đó được đặt cho một cái tên y học, bệnh

ung thư. Điều đó chẳng có liên quan gì với nó là gì. Đó chỉ là tên mà chúng ta gọi nó. Chúng ta chỉ đặt cho nó cái tên, ung thư. Nhưng, thật ra, nó là gì, phân tích nó ra, nó chính là ma quỷ.

⁸⁷ Vậy thì, chúng ta nói “tội lỗi.” Chúng ta chỉ gọi đó là tội lỗi. Phân tích nó ra. Tội lỗi là gì? Nhiều người nói, “Uống rượu, phạm tội tà dâm.” Không, không. Đó là thuộc tính của tội lỗi. Hiểu không? Đó là những gì mà tội lỗi gây ra, đấy. Nhưng tội lỗi đích thật là sự không tin. Đó là chỗ mà nó—đó là chỗ mà nó đã được đặt tên và được gọi ra. Nếu bạn là một người tin, bạn không làm những điều đó. Nhưng cho dù bạn cố gắng làm ra mình thánh thiện thế nào đi nữa, và bạn cố để ngoan đạo thế nào; nếu bạn làm những điều đó, thì bạn là một kẻ không tin. Đó là căn cứ trên Kinh Thánh.

⁸⁸ Vậy thì, điều gì đó đã bị đánh mất, và nó đang than thở. Nó đang cố gắng để trở lại, để trở lại với tình trạng ban đầu của nó.

⁸⁹ Anh chị em hãy tưởng tượng một người nào đó ngã từ mặt đất, xuống hố sâu ở đâu đó, và đang gắng sức, leo lên, kéo lên không? Họ phải, nhờ vào một số phương tiện, để thoát ra khỏi cái hố này. Họ không còn được ở trong trạng thái ban đầu của mình. Và, họ đang kêu gào, một cách khủng khiếp. Họ đang bám víu những bức tường, làm âm ỉ, hoặc làm cách nào đó. Họ đang—họ đang than thở bởi vì họ muốn trở lại trạng thái ban đầu của mình.

⁹⁰ Đó là lý do một người, mà đang mắc bệnh, đau và nhức nhối. Lúc trước họ đã không bị như vậy, nhưng họ đang than thở. Tại sao? Họ ở trong tình trạng không đúng. Có điều gì đó đang sai trật. Và họ đang than thở, và cố quay trở lại với nơi mà họ đã khoẻ mạnh.

⁹¹ Và khi thiên nhiên và con người, như Kinh Thánh đã chép, “đang than thở,” nó cho thấy có điều gì đó, mà họ không được ở trong tình trạng mà lẽ ra họ phải được ở. Họ đã bị sa ngã từ chỗ nào đó. Bây giờ, chúng ta chẳng cần ai giải nghĩa điều này cho mình. Hiểu không? Vì, dĩ nhiên, chúng ta biết rằng, họ đã sa ngã, khỏi Sự sống Đời đời. Và họ đã mất đi quyền công bố về Sự sống Đời đời, bởi sự sa ngã của A-đam và Ê-va, là người đã bị rơi từ

chỗ Sự sống Đời đời, đến sự chết, trong vườn Ê-đen, và cũng đưa tất cả vạn vật, ở dưới họ, đến sự chết.

⁹² Cây cối chưa bao giờ chết, trước A-đam. Con vật hẳn không chết, trước A-đam. Và chỉ có một điều mà không thể chết, và đó là Đức Chúa Trời, bởi vì Ngài là Đời đời. Và đó là phương cách duy nhất để chúng ta có thể giữ mình khỏi sự chết, chúng ta phải có Sự sống Đời đời trong chúng ta, để là con trai và con gái của Đức Chúa Trời.

⁹³ Nhưng khi chúng ta đã chết, như tôi đã nói trong Sứ điệp sáng nay, phạm tội, là chúng ta đã bán tháo quyền thừa kế và bằng qua vực thẳm này. Bây giờ chúng ta đang ở ngoài tầm tay của Đức Chúa Trời, ở phía bên kia của vực thẳm. Vậy thì, dĩ nhiên, khi A-đam sa ngã, vào sự chết, ông đã đem sự chết đến trên tất cả tạo vật.

⁹⁴ Bây giờ, ông đã được ban cho một ý chí tự do. Điều đó đã được ban cho họ giống như chúng ta, để làm sự lựa chọn. Bây giờ, A-đam và Ê-va, ban đầu, đã có cây điều thiện và điều ác ở trước mặt họ, và cây đó cũng đang để trước mặt mỗi và—và mỗi người trong chúng ta. Đây, Đức Chúa Trời không làm cho A-đam hay cho Ê-va...Anh chị em nói, “Ồ, đó là lỗi của họ.” Không, không phải vậy đâu. Đó là lỗi của anh chị em. Anh chị em không thể đổ lỗi cho A-đam lúc này. Chính anh chị em phải tự chịu trách nhiệm, bởi vì điều thiện và điều ác được đặt trước mặt anh chị em. Chúng ta ở trong cùng một nền tảng như A-đam và Ê-va.

⁹⁵ Nhưng, anh chị em thấy, khi chúng ta được cứu chuộc, chúng ta không còn muốn sự lựa chọn của chính mình nữa, nhưng chúng ta cần sự lựa chọn của Ngài. Hiểu không? Hiểu không?

⁹⁶ Bây giờ, A-đam và Ê-va muốn đi theo sự lựa chọn của chính họ. Họ muốn, họ muốn tìm thấy những gì là có sự khôn ngoan, vì thế họ dò dẫm vào đó, và nó đã gây nên sự chết.

⁹⁷ Bây giờ, khi một người đã được cứu chuộc, người đó không quan tâm đến sự học thức nữa. Người đó không còn quan tâm đến những điều thuộc về thế gian, sự khôn ngoan của thế gian nữa. Người ấy không muốn lựa chọn chút nào. Đấng Christ đã là sự lựa chọn của người ấy, và tất cả chỉ thế thôi. Người đó được

cứu chuộc. Người đó thật sự không còn muốn tự điều hướng mình nữa. Người ấy chẳng cần ai nói cho mình nơi nào để đi đến và làm điều gì. Người ấy chỉ chờ đợi và tìm thấy sự lựa chọn của Đấng Làm Ra mình. Hiểu không? Rồi người đó đi trong Danh của Đấng Làm Ra của mình, khi Đấng Làm Ra bảo người phải đi. Hiểu không?

⁹⁸ Nhưng con người tìm kiếm sự khôn ngoan, muốn tìm thấy, “Ồ, giáo xứ này khá tốt; nhưng ở đẳng kia họ trả cho tôi nhiều hơn, vì vậy tôi sẽ đi đến đó.” Hiểu không? Đây, sự khôn ngoan.

⁹⁹ Bây giờ, khi A-đam đã phạm tội, bởi việc để ý đến lý lẽ của vợ mình thay vì nắm giữ Lời của Đức Chúa Trời, đó là điều khiến cho A-đam phạm tội. Vợ ông đã lý luận với Sa-tan, và rồi đem lại hậu quả cho A-đam, và A-đam đã buông lỏng Lời và bán tháo.

¹⁰⁰ Ông cũng, đã đánh mất, quyền thừa kế của mình, khi ông đánh mất mối tương giao của mình và quyền đến với Sự sống. Nên nhớ, “Ngày mà người ăn nó, ngày đó người chết.” Và khi ông đánh mất Sự sống của mình, ông cũng đánh mất quyền thừa kế trong cuộc đời, bởi vì ông được quyền quản trị tối thượng trái đất một cách hoàn toàn. Ông là một vị thần của trái đất. Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời của vũ trụ, khắp mọi nơi. Nhưng con trai của Ngài có trái đất dưới sự điều khiển của riêng ông. Ông có thể ra lệnh, ông có thể đặt tên, ông có thể nói, ông có thể chặn đứng thiên nhiên, ông có thể làm bất cứ điều gì ông muốn. Hiểu không? Nhưng, khi ông đã phạm tội đó, ông đã đánh mất quyền thừa kế của mình.

¹⁰¹ Lúc bấy giờ, A-đam có thể nói, “Hỡi núi này, ở đây, hãy dời lại đẳng kia,” và nó sẽ dời đi. A-đam có thể nói, “Hỡi cây này, ở đây, hãy nhổ lên và trồng lại ở trên đây,” nó sẽ làm điều đó. Hiểu không? Vì ông có quyền cai trị tuyệt đối, hoàn toàn, như thể một ông thần nhỏ dưới Đức Chúa Trời Cha chúng ta, bởi vì ông là con của Đức Chúa Trời.

¹⁰² Bây giờ sao chúng ta không thể dừng lại một chút và nhận lấy bài học đích thật! Hiểu không?Ồ! Thế thì, nếu Huyết đã rửa sạch nó trở lại, thì bây giờ thế nào? Hiểu không? Hãy xem những gì mà Con của Đức Chúa Trời, A-đam thứ hai, đã làm. Hiểu không?

Và đã phán, “Những việc Ta đã làm, các người cũng sẽ làm.”
Hiếu không?

¹⁰³ A-đam đã đánh mất trái đất, tài sản của mình. Bây giờ, nó đã được chuyển giao từ tay của ông đến kẻ mà ông đã bán cho, Sa-tan. Ông đã bán đức tin của ông nơi Đức Chúa Trời, cho những lý lẽ của Sa-tan. Do đó, Sự sống Đòi đòi của ông, quyền của ông để đến với Cây Sự Sống, quyền cai trị đất của ông với trái đất, đã thuộc về ông, và ông đã trao hết từng chút vào tay Sa-tan. Ông đã trao nó từ tay ông cho Sa-tan. Do đó, bây giờ, nó đã bị, nó trở lại và bị ô uế. Và dòng dõi của A-đam đã hủy hoại cơ nghiệp mà lẽ ra A-đam đã có được, đó là trái đất. Đúng vậy, đấy, dòng dõi của A-đam.

¹⁰⁴ Ngày nọ, tôi dừng lại, ở dưới Tucson nơi tôi sống. Và tôi nói chuyện với một người, ở trên đỉnh núi, nhìn xuống. Tôi nói, “Anh nghĩ gì! Điều mà, ba trăm năm trước đây, người Papago cổ đi xuống kia trên lưng voi, cùng với vợ con của mình đang ngồi trên lưng voi, cười qua chỗ nào đó ở đằng kia và đã sống một cách bình an. Không có tội tà dâm, không có rượu whisky, không cờ bạc, không có gì cả ở giữa họ. Họ sống trong sạch. Và chó sói đi xuống làm—làm sạch, mỗi đêm, cả Tucson ở đây, tru lên. Và những cây đậu rồng và xương rồng nở hoa, khắp vùng đất. Và Giê-hô-va nhìn xuống nó và phải mỉm cười. Nhưng người da trắng đến cách đó, và họ đã làm gì? Họ đã đào bới xương rồng lên. Họ làm ô nhiễm vùng đất, với những lon bia và những chai rượu whisky. Họ đã hủy hoại nền đạo đức của dân tộc. Cách duy nhất mà người đó có thể quất vào thổ dân Anh-điêng là tiêu diệt nguồn thức ăn của họ, trâu nước.”

¹⁰⁵ Ngày nọ, khi tôi đang đọc ở Tombstone, trong—trong viện bảo tàng, và thấy những bức tranh của Geronimo. Và nhiều người trong anh em có lẽ nghĩ rằng Geronimo là một người nổi loạn. Đối với tôi, anh ta là một người Mỹ chân chính. Anh ta chỉ tranh đấu cho điều đúng, mà Đức Chúa Trời đã ban cho anh: một vùng đất, một dân tộc, và một nơi để sống. Tôi không trách anh ta. Và khi những người lính da trắng kia đến đó và, bằng vũ lực, chiếm đoạt lấy đất, và giết chết họ giống như một lũ ruồi. Và có bức tranh gốc của trụ sở y tế của Geronimo, hay là bệnh viện

của ông. Nó là hai hay ba tấm chăn phủ trên một mảnh cây đậu rồng. Và họ đã bị thương, những người Mỹ, thổ dân Anh-diêng thật, chân chính, đấu tranh cho cái quyền được Đức Chúa Trời ban của họ. Và ở đó, Geronimo cùng với đứa con bé bỏng của chính ông, trên hông, đứng đó nhìn những chiến binh của mình, đang đổ máu, đang chết, vì không có thuốc penicillin hay thứ gì cả, không có cách nào để giúp đỡ họ; những người Mỹ được Đức Chúa Trời ban cho, chân chính! Thế thì tại sao gọi anh ta là kẻ nổi loạn? Tôi gọi anh ta là một người quân tử đấy.

¹⁰⁶ Cochise hẳn đã không bao giờ chịu đầu hàng. Ông là một cụ già. Nhưng Quân đội Mỹ, tất cả họ mặc đồng phục trong bức hình kia, và họ xông ra ở đó và giết trâu. Họ đánh thọc ra, và Sharpe đã sáng chế ra súng bắn trâu nước, và họ đi ra đó và nói rằng, “Ô, hôm nay tôi đã có một ngày thật tốt,” bắn giết, khoác lác bên cạnh của một—của một toa xe, hay một xe chở hành khách. Nói, “Hôm nay tôi đã giết bốn mươi con.” Bốn mươi con trâu, mà sẽ đủ để nuôi sống cả bộ lạc người Anh-diêng, hai năm hoặc hơn. Họ đã làm gì với chúng? Để chúng nằm trong sa mạc. Những xác chết thối rữa của chúng trương phồng trên mặt đất, và bốc mùi thối cả vùng, những con chó sói ăn.

¹⁰⁷ Khi thổ dân Anh-diêng giết chết trâu nước, có một nghi lễ tôn giáo. Họ lấy móng của nó, để dành làm những cái chảo. Thịt của nó thì họ ăn, thậm chí cả lòng ruột nữa. Họ lấy tất cả thịt của nó và treo lên và phơi khô. Da nó cũng phơi khô, và họ làm áo quần và lều trại. Chẳng có thứ gì là...

¹⁰⁸ Nhưng, khi người da trắng đến, người nổi loạn chính là người da trắng. Anh ta mới là kẻ bất lương. Và anh ta đến và giết hết những con trâu nước kia, và làm cho những người Anh-diêng kia phải chết đói.

¹⁰⁹ Bất cứ người chân chính nào sẽ đấu tranh cho những cái quyền mà Đức Chúa Trời đã ban cho của người ấy. Thật là một vết nhơ trên lá cờ Mỹ, bởi những gì họ đã làm cho người Mỹ Anh-diêng. Cuối cùng, nó đã thuộc về người đó.

¹¹⁰ Anh chị em nghĩ gì nếu người Nhật...Nhật Bản, hoặc—hoặc người nào đó, người Nga sẽ đến, và nói, “Hãy ra khỏi đây! Hãy ra khỏi đây,” và—và đối xử với chúng ta và con cái của chúng

ta theo cái cách mà chúng ta đã đối xử với những thổ dân Anh-diêng kia? Nhưng, hãy nhớ, chúng ta đã gieo, và bây giờ chúng ta sẽ gặt. Đó là luật pháp của Đức Chúa Trời, anh chị em biết. Có thời kỳ trồng, và rồi có thời kỳ gặt. Tôi nghĩ điều đó thật là tột tể. Vâng, thưa quý vị.

111 Bây giờ điều gì đã xảy ra? Dòng dõi ô uế của A-đam đã làm ô uế và hủy hoại đất đai hoàn toàn. Anh chị em biết Kinh Thánh đã nói điều đó không? Và bởi vì ông đã làm điều này, dòng dõi ô uế của A-đam, Đức Chúa Trời sẽ hủy diệt họ. Anh chị em muốn đọc chỗ đó không? Chúng ta hãy xem. Tôi đã ghi chú nó ở đây. Lật ra Khải huyền, chương thứ 11, và chúng ta sẽ tìm thấy. Lật qua trong Khải huyền, chương thứ 11, và chúng ta sẽ thấy những gì Đức Chúa Trời đã nói về họ là kẻ đang hủy diệt đất. Chương thứ 11, và chúng ta hãy đọc câu thứ 18, tôi nghĩ đó là, 11:18. Đây này.

Và các dân tộc vốn giận dữ, và cơn thanh nộ của Ngài đã đến (bây giờ hãy xem cơn thanh nộ của Đức Chúa Trời), và giờ đã tới, là giờ họ sẽ bị phán xét, và thưởng cho tôi tớ Ngài là các đấng tiên tri, và thưởng cho các thánh đồ, và cho các người kính sợ danh Ngài, thưởng cho kẻ nhỏ cùng kẻ lớn; và sẽ hủy—hủy phá những kẻ hủy phá thế gian.

112 Họ sẽ làm gì? Gặt lấy những điều họ đã gieo. Chắc chắn. Khi anh chị em thấy tội lỗi tràn ngập trên các đường phố! Bao nhiêu, vào tối Chúa nhật này, bao nhiêu kẻ tà dân sẽ phạm tội trong thành phố này tối nay? Biết bao nhiêu phụ nữ sẽ phá vỡ lời thề hôn ước của mình, trong cái hang nhỏ trong vùng đất ở đây, gọi là Jeffersonville? Anh chị em nghĩ có bao nhiêu ca phá thai được báo cáo tại Chicago, trong ba mươi ngày? Khoảng hai mươi lăm đến ba mươi ngàn mỗi tháng, bên cạnh đó còn những trường hợp không thống kê được. Có bao nhiêu rượu whisky được uống trong thành phố Chicago? Anh chị em nghĩ điều gì xảy ra trong một đêm tại Los Angeles? Bao nhiêu lần người ta lấy Danh Chúa ra làm chơi, trong thành phố Jeffersonville ngày hôm nay? Bây giờ tốt hơn, hay là lúc mà George Rogers Clark bước xuống bệ gỗ tốt hơn? Anh chị em thấy, chúng ta đã hoàn toàn làm ô nhiễm

trái đất với sự ô uế của mình, và Đức Chúa Trời sẽ hủy phá những kẻ hủy phá thể gian. Đức Chúa Trời đã phán vậy.

¹¹³ Tôi luôn luôn nghĩ có điều gì đó trong tôi, thích lên núi nhìn cách Đức Chúa Trời sửa lại nó.

¹¹⁴ Tôi ghét, Florida, nơi mà người ta làm những cây cọ nhân tạo. Và, ồ, chào ôi, tôi thà nhìn cá sấu quẫy đuôi, trong đồng vắng, hơn là thấy tất cả những gì ở đó sự giả tạo và thứ mà họ làm ở Hollywood, và tất cả sự quyến rũ ở đó, và đám người nghiện rượu. Và, ồ, chào ôi, tôi cứ nghĩ, “Ngày nào đó! Ngày nào đó!” Vâng.

¹¹⁵ Nhưng, nên nhớ, Kinh Thánh đã nói cho chúng ta, trong Ma-thi-ơ chương thứ 5, rằng, “Kẻ nhu mì sẽ hưởng được đất.” Đúng thế. “Kẻ nhu mì và khiêm nhường sẽ hưởng được đất.” Chúa Jê-sus phán, “Phước cho những kẻ nhu mì,” những người đơn sơ thật sự không cố để trở nên cái gì đó to lớn, “họ sẽ hưởng được đất.” Chúa Jê-sus đã phán vậy. Vâng. Bây giờ người ta đã làm ô uế nó, và Đức Chúa Trời sẽ hủy diệt họ; nhưng kẻ nhu mì sẽ hưởng được đất, sau khi nó được thanh tẩy.

¹¹⁶ Bây giờ, ồ, chào ôi! Bây giờ, giấy chứng nhận quyền sở hữu hợp pháp đã bị đánh mất bây giờ ở trong tay Chủ ban đầu, Đức Chúa Trời Toàn Năng. Chứng thư quyền sở hữu đối với trái đất, và với Sự sống Đời đời, khi A-đam đánh mất nó; lúc đó bàn tay dơ bẩn của Sa-tan không thể nắm giữ nó được, vì thế nó đã trở về với Chủ ban đầu của nó, Chính Đức Chúa Trời. Chúng ta sẽ tìm thấy điều đó, chỉ trong một phút. Ở đó Ngài ngự trên Ngai, với giấy chứng nhận quyền sở hữu, trong tay Ngài. [Anh Branham vỗ tay với nhau hai lần—Bt.] Ồ, điều đó làm cho tôi cảm thấy mộ đạo. Giấy chứng nhận quyền sở hữu với Sự sống Đời đời, giấy chứng nhận hợp pháp với Sự sống Đời đời, khi A-đam đã đánh mất nó vì sự khôn ngoan, thay vì đức tin, nó đã quay trở về tay của Người Chủ, Đức Chúa Trời Toàn Năng. Thật là một điều tuyệt vời!

¹¹⁷ Được rồi, hãy đợi. Nó đang làm gì? Trong tay của Đức Chúa Trời, đang chờ đợi lời công bố cứu chuộc. Ngài đã làm một con đường cứu chuộc, Ngài đã làm một con đường trở về, và một ngày nào đó Đấng Cứu Chuộc lấy nó trở lại. Anh chị em thấy

chỗ mà chúng ta đang đến bây giờ không? Chúng ta sẽ nhìn xem Đấng này đang ngự trên Ngai. Đúng thế, chờ đợi công bố sự cứu chuộc, sự chuộc lại của nó.

¹¹⁸ Quyền Sách Cứu Chuộc này, giấy chứng nhận quyền sở hữu này, giấy chứng nhận quyền sở hữu hợp pháp này là gì? “Anh nói, ‘hợp pháp’?” Hợp pháp có nghĩa là gì? Có nghĩa là được xem xét đến cùng để trở lại với trạng thái ban đầu của nó. Giống như giọt—giống như giọt mực nhỏ đã nói sáng hôm nay, khi nó đọng đến chất tẩy, nó tìm mọi cách để trở lại tình trạng ban đầu. Và khi tội lỗi được xưng ra và được nhúng vào Huyết của Chúa Jêsus Christ, ồ, chao ôi, nó được ban cho quyền hợp pháp, để quay lại ngay với Đấng Tạo Hóa. Anh em trở nên con trai của Đức Chúa Trời. Giấy chứng nhận quyền sở hữu hợp pháp được nắm giữ trong tay của Đấng Toàn Năng. Ồ, chao ôi!

¹¹⁹ Sự cứu chuộc của nó có nghĩa là mọi quyền sở hữu hợp pháp với tất cả những gì mà A-đam và Ê-va đã đánh mất. Ồ, chao ôi! [Anh Branham vỗ tay với nhau một lần—Bt.] Điều đó thật đáng để làm một Cơ-đốc nhân được tái sanh! Quyền sở hữu hợp pháp của nó với giấy chứng nhận quyền sở hữu đó, giấy chứng nhận quyền sở hữu Sự sống Đời đời hợp pháp, có nghĩa là anh chị em được sở hữu mọi thứ mà A-đam và Ê-va đã đánh mất. Chao ôi! Điều đó thế nào, hỡi anh em? Sự sở hữu của giấy chứng nhận đó!

¹²⁰ A-đam không thể đáp ứng những đòi hỏi của sự cứu chuộc. Sau khi ông nhận thấy mình đã đánh mất nó, ông đã phạm tội và ông tự phân cách với Đức Chúa Trời, đã ở bên *này* của vực thẳm, vì vậy ông không thể chuộc nó. Ông thật sự không thể làm điều đó, bởi vì ông—ông cần sự cứu chuộc, chính ông, vì vậy ông không thể làm điều đó được.

¹²¹ Nhưng luật pháp đã đòi hỏi một Người Cứu Chuộc Sản Nghiệp. Luật pháp của Đức Chúa Trời đòi hỏi một Người Cứu Chuộc Sản Nghiệp. Anh chị em muốn ghi chú điều đó xuống, “Người Cứu Chuộc Sản Nghiệp,” tìm thấy nó trong Lê-vi ký 25.

¹²² Chúng ta sẽ không có thì giờ để nghiên cứu xuyên suốt điều này, bởi vì, anh chị em biết, mỗi—mỗi đề tài sẽ mất một—một đêm. Hiểu không?

¹²³ Nhưng luật pháp của Đức Chúa Trời chấp nhận sự thay thế. Bây giờ, nếu Đức Chúa Trời không nhận của lễ thay thế thì sao? Nhưng tình yêu thương buộc Ngài phải làm điều đó. Mà, con người không có con đường nào để quay lại, và không có cách nào cho anh ta trở lại. Người đó đã chết. Nhưng ân điển Đức Chúa Trời đã chấp nhận Người Cứu Chuộc Sản Nghiệp này trong Thân vị của Chúa Jêsus Christ. Luật pháp đòi hỏi nó. Ân điển đáp ứng những yêu cầu của nó. Ô, ân điển thật lạ lùng, nghe thật êm dịu làm sao! Luật pháp của Đức Chúa Trời đòi hỏi một của lễ thay thế vô tội.

¹²⁴ Và ai là người vô tội? Mọi người đều sinh ra bởi tình dục, theo tình dục, mọi người. Và chỉ có một người duy nhất không phải vậy, thì đã đánh mất các quyền với Sự sống Đời đời và quyền làm vua trên đất.

¹²⁵ Ôi, khi tôi nghĩ về lời Kinh Thánh đó, “Vì Ngài đã chuộc chúng ta cho Đức Chúa Trời, và chúng ta có thể trị vì và là các vua và các thầy tế lễ trên đất.” Ô, chao ôi! Điều gì? Đáng Cứu Chuộc Sản Nghiệp! Ô, chúng ta có một câu chuyện thật là tuyệt vời ở đây!

¹²⁶ Để ý, luật pháp đòi hỏi một Người Cứu Chuộc Sản Nghiệp để chuộc lại tài sản đã bị mất. Ân điển thỏa mãn yêu cầu này trong Thân vị của Chúa Jêsus Christ. Một Người có quyền chuộc sản nghiệp phải được sinh ra trong dòng dõi loài người.

¹²⁷ Bây giờ, chúng ta có thể làm thế nào, trong khi mọi người được sinh ra đều phải...Và ai mà chẳng thấy nó là một hành động tình dục ở đó, ồ, người đó bị mù hoàn toàn, đấy, bởi vì mọi người được sinh ra là được sinh ra bởi người đàn bà.

¹²⁸ Và Đức Chúa Trời đòi hỏi Đáng Cứu Chuộc Sản Nghiệp, và Ngài phải là một người. Ô, chao ôi! Anh chị em sẽ làm gì đây? Luật pháp đòi hỏi một Đáng Cứu Chuộc Sản Nghiệp.

¹²⁹ Vậy thì, Ngài không thể nhận một Thiên sứ. Ngài phải có một con người, bởi vì chúng ta không bà con với Thiên sứ. Chúng ta là bà con với nhau. Thiên sứ không bao giờ bị sa ngã. Thiên sứ là một hữu thể khác biệt, có một thân thể khác biệt. Người không bao giờ phạm tội hay không gì cả. Người rất khác biệt.

Nhưng luật pháp đòi hỏi một Đáng Cứu Chuộc Sản Nghiệp.

¹³⁰ Và mọi người trên đất đều được sinh ra bởi tình dục. Vậy thì, chẳng lẽ anh chị em không thấy, điều đó đến từ đâu. Đó là nơi tội lỗi bắt đầu. Vậy anh chị em thấy nó ở chỗ nào bây giờ chứ? Ở đó nó đến, dòng dõi của bạn thuộc về con rắn, kẻ đang nắm quyền. Hiểu không?

¹³¹ Bây giờ, để ý, đòi hỏi một Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp. Và Đấng Cứu Chuộc, Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp, phải được sanh ra trong loài người. Ở đây, điều đó để chúng ta ở lại trong ngõ cụt. Nhưng xin để tôi vang ra tiếng Kèn cho anh chị em. Sự sanh ra đồng trình đã tạo ra sản—sản phẩm. A-men. Sự sanh ra đồng trình đã sinh ra cho chúng ta một Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp. Không ai khác ngoài Đức Chúa Trời Toàn Năng trở nên Em-ma-nu-ên, một người trong chúng ta. Em-ma-nu-ên! “Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp” được đáp ứng. Anh chị em thấy cách mà Đức Chúa Trời đòi hỏi thế nào, và chúng ta không thể làm gì được. Nhưng rồi ân điển bước vào và bao phủ luật pháp đó, và sản sinh ra sản phẩm. A-men! [Anh Branham vỗ tay với nhau một lần—Bt.]

¹³² Ồ, khi anh chị em trở về Nhà! Khi tôi bước vào cái nhà nhỏ của tôi dưới kia; mà Anh Neville hát về. Khi tất cả anh chị em nghe điều gì đó ở dưới kia, vào một buổi sáng, hát, “Ân điển lạ lùng, nghe thật dịu êm, đã cứu kẻ khốn khổ như tôi!” Anh chị em nói, “Ngợi khen Chúa! Anh Branham đã hát đấy. Anh ấy đó, đấy.” Vâng. Ồ!

Chính ân điển dạy lòng tôi biết kính sợ,
 Chính ân điển làm nỗi sợ hãi của tôi tan biến;
 Thật quý giá thay ân điển ấy xuất hiện
 Ngay từ giờ đầu tiên tôi đã tin!

¹³³ Xin chờ cho đến khi chúng ta đến với nó, chỉ trong chốc lát! Ồ, chào ôi! Bây giờ hãy xem. Quyển Sách...

¹³⁴ Sách Ru-tơ cho một bức tranh đẹp về điều này, cách mà Bô-ô... Và Na-ô-mi đã đánh mất di sản. Anh chị em, anh chị em biết. Anh chị em đã nghe tôi giảng về điều đó, phải không? Xin đưa tay lên nếu anh chị em đã nghe tôi giảng nó. Vậy, anh chị em hiểu, đấy. Bô-ô phải trở nên một người có quyền chuộc lại. Và ông là người duy nhất mà có thể. Ông phải là một người bà con,

một người bà con gần. Và, trong sự chuộc Na-ô-mi, ông phải lấy Ru-tơ. Đó là Chúa Jêsus, Bô-ô làm hình bóng Đấng Christ. Và khi Ngài cứu chuộc dân Y-sơ-ra-ên, Ngài cưới Nàng Dâu dân Ngoại. Vậy thì, anh chị em thấy, vì vậy rất đẹp! Chúng ta đã có ghi âm nó trên băng, tôi chắc vậy, đâu đó ở đây, anh chị em thích có được nó.

¹³⁵ Bây giờ để ý, nào, Ngài phải là Người Chuộc Sản Nghiệp. Vì vậy, anh chị em thấy, Thiên sứ không thể làm điều đó. Con người không thể làm điều đó; đó phải là một người, nhưng không thể do người đàn bà sinh ra, hành động tình dục. Cho nên, sự sanh ra đồng trinh, Đức Thánh Linh đã phủ bóng trên Ma-ri. Do đó, Chúa Jêsus không phải là một người Do-thái. Chúa Jêsus không phải là dân Ngoại. Chúa Jêsus là Đức Chúa Trời. Điều đó chính xác. Huyết Ngài không đến bởi bất cứ hành động tình dục nào. Ngài là Huyết sáng tạo, thánh khiết của Đức Chúa Trời. Và chúng ta không được cứu bởi huyết của người Do-thái, cũng không được cứu bởi huyết dân Ngoại. “Chúng ta được cứu bởi Huyết của Đức Chúa Trời.” Điều đó là theo Kinh Thánh. Nó nói vậy. “Chúng ta được cứu bởi...”

¹³⁶ Vì vậy, anh em thấy, Chúa Jêsus là Đức Chúa Trời. Ngài không phải là Ngôi thứ ba, Ngôi thứ tư, Ngôi thứ hai. Ngài là Người. Ngài là Đức Chúa Trời, đấy. Ngài là Đức Chúa Trời, Em-ma-nu-ên. Đức Chúa Trời giáng xuống từ sự Vinh hiển Ngài, bày tỏ chính Ngài. Tôi thích câu chuyện đó, của Booth-Clibborn, bài thánh ca hay, tuyệt vời đó.

Từ nơi Vinh hiển giáng xuống, câu chuyện
muôn đời,

Đức Chúa Trời và Cứu Chúa tôi đã đến, và Danh
Ngài là Jêsus.

Sinh ra trong máng cỏ, chính Ngài là khách lạ,
Thống khổ Nhân, nước mắt và thống khổ. Ồ!

Thật là sự hạ mình, mang đến cho chúng con
sự cứu chuộc;

Khi trong bóng đêm chết chóc, không một tia
hy vọng yếu ớt;

Đức Chúa Trời, nhân từ, yêu quý từ bỏ sự huy
hoàng của Ngài,
Cúi xuống cứu vớt linh hồn tôi.
Ôi tôi yêu mến Ngài biết bao! Thật tôi tôn thờ
Ngài!
Hơi thở của tôi, ánh sáng của tôi, tất cả trong
tất cả của tôi!
Đấng Cứu Chuộc vĩ đại trở thành Cứu Chúa tôi,
Đấng Sáng Tạo vĩ đại trở thành Cứu Chúa tôi,
Và tất cả sự trọn vẹn của Đức Chúa Trời ở trong
Ngài.

¹³⁷ Đó là Người đã đáp ứng yêu cầu. Ân điển đã tạo ra Thân vị của Chúa Jêsus Christ. Và chúng ta thấy, Sách này bây giờ...Đức Chúa Trời đã kéo căng trại Ngài, đến từ Đức Chúa Trời, trở nên một người. Ngài đã thay đổi trạng thái của Ngài, từ Đấng Toàn Năng, trở thành một người; để mang lấy hình hài của con người, để Ngài có thể chết, chuộc lại con người. Hãy chờ đợi cho đến khi chúng ta thấy Ngài, khi mà không có “người nào xứng đáng.” Hiếu không? Được rồi.

¹³⁸ Trong Kinh Thánh, trong Sách Ru-tơ, như anh chị em đã đọc, anh chị em sẽ tìm thấy, một người như vậy được gọi là “goel,” g-o-e-l. Được gọi là goel, hay là, đó là người mà có thể thỏa mãn những yêu cầu. Và goel phải có khả năng làm điều đó, phải có ước muốn làm điều đó, và phải là một người bà con gần, gần với người có quyền chuộc sản nghiệp, để thực hiện điều đó.

¹³⁹ Và Đức Chúa Trời, Đấng Tạo Hóa, của Thần Linh, đã trở nên người họ hàng với chúng ta khi Ngài trở nên con người, để Ngài có thể gánh tội chúng ta ở trên Ngài, và trả giá, và cứu chuộc chúng ta trở lại với Đức Chúa Trời. Thế đấy. Đó là Đấng Cứu Chuộc.

¹⁴⁰ Đấng Christ đã cứu chuộc chúng ta hiện giờ. Chúng ta hiện giờ được cứu chuộc. Nhưng Ngài chưa công bố quyền sở hữu của Ngài. Vậy thì, anh chị em có thể có ý tưởng khác hẳn với điều đó, nhưng cứ chờ một chút, đấy. Chúng ta sẽ thấy. Hiếu không? Ngài chưa công bố điều đó. Hiếu không? Nếu Ngài đã lấy Sách Cứu Chuộc, thì mọi thứ mà A-đam đã có và mọi thứ mà ông đã đánh

mất, thì Đấng Christ chuộc trở lại. Và Ngài đã cứu chuộc chúng ta rồi. Nhưng Ngài chưa nhận lấy quyền sở hữu; Ngài không thể nhận được cho đến thời điểm được chỉ định. Và rồi sẽ đến sự sống lại, và rồi trái đất được phục hồi trở lại. Và lúc đó Ngài mới nhận quyền sở hữu, quyền sở hữu của Ngài mà Ngài đã có khi Ngài cứu chuộc chúng ta, nhưng sẽ làm điều đó vào thời điểm đã định. Ồ, chao ôi!

¹⁴¹ Điều này được mô tả trong Sách đóng Bảy Ấn này mà chúng ta đang nói bây giờ. Đúng vậy. Sách Cứu Chuộc, nó được mô tả hết thảy ở trong đây. Tất cả những gì mà Đấng Christ sẽ làm ở lúc cuối cùng sẽ được bày tỏ cho chúng ta tuần này, trong Bảy cái Ấn, nếu Chúa cho phép chúng ta. Hiểu không? Được rồi. Nó sẽ được bày tỏ. Và được bày tỏ, khi những cái Ấn mở ra và tỏ cho chúng ta, rồi chúng ta có thể nhìn thấy kế hoạch cứu chuộc vĩ đại này là gì, và nó sẽ được thực hiện khi nào và ra sao. Tất cả được ẩn giấu trong Sách màu nhiệm này ở đây. Nó đã được niêm phong, với Bảy cái Ấn, và vì vậy Chiên Con mới là Đấng duy nhất Mà có thể mở chúng ra.

¹⁴² Bây giờ...[Anh Branham bị phân tâm vì điều gì đó—Bt.] Xin lỗi. Chúng ta nhận thấy...

¹⁴³ Bây giờ, nếu anh chị em muốn xem trong Kinh Thánh, anh chị em có thể mở trong Giê-rê-mi và tìm thấy ở đó. Khi ông—khi ông—khi ông sắp bị bắt làm phu tù của xứ, anh chị em biết, ông—ông đã mua của chú ông...Con trai của chú ông có một—một tài sản nào đó, và ông đã trải qua việc đó, niêm ấn. Và nếu chúng ta lấy tất cả điều đó...Chúng ta cũng thấy điều đó trong *Bảy Thời Đại Hội Thánh*, những cái ấn và vân vân, ở trong đó.

¹⁴⁴ Anh chị em thấy, cái ấn, trong Cự Ước, thì giống như một con lẩn, như thế này. [Anh Branham bây giờ sử dụng những tờ giấy để minh họa việc lẩn, đóng dấu ấn, và sự mở ra của một cuộn sách—Bt.] Và đây là một sự mâu nhiệm, và sự mâu nhiệm này đã được giấu kín. Được rồi, nó đã được đóng ấn xung quanh và được đặt ở đây, sự tuyên bố *thế này thế nọ*. Rồi, sự mâu nhiệm tiếp theo được bọc quanh cái gọi là sản nghiệp này, và ló ra phía này, sự—sự—sự tuyên bố với *điều này điều nọ*. Và tiếp tục đi xuống cho đến khi nó tạo nên một cuộn sách, bởi vì người ta chưa có

những quyển sách giống như thế này lúc đó. Nó đã ở trong cuộn giấy, (bao nhiêu anh chị em biết điều đó?) được gọi là một cuộn giấy. Ồ, một cuộn giấy được niêm ấn, anh chị em có thể được mở ra ở đây, sự mâu nhiệm của điều này là gì, và xé nó ra, và anh chị em có thể thấy điều tuyên bố là gì. Và rồi mở ra một cái khác, và anh chị em có thể nhìn thấy điều tuyên bố đó là gì.

¹⁴⁵ Và toàn bộ sự việc Ở Đây là Bảy cái Ấn, có những điều mâu nhiệm của Đức Chúa Trời từ lúc sáng thế tất cả được niêm ấn trong Đó, và được tỏ ra bởi bảy cái Ấn khác nhau, mà, nếu Chúa muốn, hãy để Ngài cho chúng ta kéo lui những cái Ấn này và nhìn xuyên suốt Sách và khám phá ra tất cả Nó là gì. Hiểu không? Ồ, tôi hy vọng chúng ta có một thì giờ tuyệt vời! Ở đó sự mâu nhiệm về sự cứu chuộc đã được niêm ấn cho tới khi...Quyển Sách này không thể mở ra cho đến lúc Sự điệp của vị thiên sứ cuối cùng.

¹⁴⁶ Cuốn sách thì ở đó. Chúng ta biết Nó đã ở đó. Chúng ta biết rằng Nó là sự cứu chuộc. Chúng ta tin Nó là sự cứu chuộc. Giê-rê-mi đã nói, “Cuốn sách này phải được giữ...” Như anh chị em đã đọc ở đó, ông sẽ nói. Ông phải giữ trong cái bình bằng đất. Hiểu không? Ồ, thật tôi có thể nói về đó là điều tuyệt vời, một lát. Cuộn sách này phải được giữ trong cái bình bằng đất, cái bình mà đã một lần trở nên xác thịt (vinh hiển thay!), đã chịu chết, đã sống lại, và được giữ trong cái bình bằng đất cho đến thời kỳ mua chuộc. Ôi, chao ôi! Thật tuyệt vời! Tốt lắm.

¹⁴⁷ Bây giờ, những Sự điệp này tất cả được giấu kín cho đến khi, cái bình bằng đất này, cho đến thời điểm mà Đức Chúa Trời đã định, lúc vị sứ giả cuối cùng xuất hiện trên đất. Và tất cả những người này mà đã cho rằng, và nói, “Tôi biết Nó ở đó. Tôi tin Nó ở đó.” Và họ đã tranh chiến cho Nó, và đã mang Nó ra và đã tạo ra các thứ. Bởi đức tin họ đã tin Nó. Nhưng bây giờ Nó sẽ được đem đến cho chúng ta trong sự bày tỏ, và từ bàn tay Đức Chúa Trời bởi sự xác chứng. Đức Chúa Trời đã phán vậy. Ngài đã hứa điều đó.

¹⁴⁸ Bây giờ, bây giờ chúng ta hãy xem. Ở đâu, chúng ta đã ở đâu? Chúng ta hãy đi tới câu 2 bây giờ. Đã dành nhiều thời gian cho câu 1, nhưng hãy—chúng ta hãy—chúng ta hãy bước sang câu 2. Bây giờ, có lẽ chúng ta sẽ không ở lại lâu cho câu kế tiếp.

*Và tôi thấy một vị thiên sứ mạnh mẽ cất tiếng lớn kêu
rằng, Ai đáng mở...sách này, và tháo những ấn này?*

149 Bây giờ, nên nhớ. Chúng ta hãy đọc lại câu 1, để chúng ta hiểu nó với nhau.

...Tôi thấy trong tay hữu Đấng ngồi trên ngai...

150 Đức Chúa Trời! Đó là ai? Đấng nắm giữ ban đầu hoàn toàn của Sách Sự Sống. Ngài cầm Nó. Đức Chúa Trời cầm giữ. Khi A-đam đánh mất, Nó đã quay trở lại với nguyên Chủ của Nó. Nó thuộc về Ngài.

*Và Giăng (trong khả tượng) đã nhìn qua và thấy trong
tay hữu Đấng ngồi trên ngai một—một quyển sách viết cả
trong lẫn ngoài, có đóng bảy cái ấn.*

151 Thấy đó, bên trong! Bây giờ, khi chúng ta bắt đầu tháo những cái Ấn này, anh chị em sẽ thấy, Nó trở lại đúng với Kinh Thánh, tất cả đều đúng, cho mỗi một của những cái Ấn đó. Toàn bộ sự việc, cùng với nhau, toàn bộ sự mầu nhiệm, nằm ngay ở đây trong những cái Ấn này. Hiểu không? Mọi điều mầu nhiệm của Kinh Thánh đều nằm trong những cái Ấn này. [Anh Branham gõ trên bục giảng năm lần—Bt.] Và những cái Ấn không thể được mở ra cho đến thời điểm đó. Tôi chứng minh nó ở đây, chỉ trong một phút.

152 Lưu ý. Bây giờ, quyển Sách, nên nhớ, được niêm ấn. Ở đây một cái, Nó đây này, cái ấn này. Rồi Cái khác nữa được quấn lại, một cái Ấn. Cái Ấn khác nữa được bọc lại, một cái Ấn. Nó chính là Sách về Sự Cứu Chuộc. Và toàn bộ, quấn lại với nhau, tạo nên một Cuốn Sách, và Nó được niêm phong với Bảy cái Ấn. Và, rồi, đó ở trên phía sau, là bởi vì nó đã được cuốn lại. Điều mầu nhiệm cái Ấn được giấu ở bên trong. Và Nó chỉ nói, “Người cưỡi ngựa trắng,” hay, “Người cưỡi ngựa đen,” và điều gì đó nữa, được viết ở bên ngoài. Nhưng sự mầu nhiệm của toàn bộ Sách là ở bên trong những Ấn, từ Sáng thế ký đến Khải huyền. Kế hoạch hoàn hảo về sự cứu chuộc được bày tỏ trong Bảy Ấn này.Ồ, thật là một thời giờ rất quan trọng. Xin Đức Chúa Trời giúp đỡ chúng ta để có thể hiểu được Nó! Hiểu không?

153 Bây giờ, “Và một vị thiên sứ mạnh mẽ...” Bây giờ câu thứ 2.

*...vị thiên sứ mạnh mẽ, cất tiếng kêu lớn, tuyên bố rằng,
Ai xứng đáng... (Xứng đáng cho điều gì?) Ai xứng đáng
để lấy Sách đó,...*

¹⁵⁴ Bây giờ chúng ta nhận thấy. Quyền Sách ở đâu lúc bấy giờ? Đến nguyên Chủ của Nó, bởi vì Nó đã bị đánh mất bởi một con trai, con trai đầu tiên của Đức Chúa Trời, trong nhân loại. Và khi ông đã đánh đổi những quyền hạn của mình, để nghe theo Sa-tan, ông đã từ bỏ... Ông đã làm điều gì? Ông đã tiếp nhận sự khôn ngoan của Sa-tan thay vì Lời của Đức Chúa Trời. Bây giờ, chẳng lẽ chúng ta không thể dừng lại chỗ này một chút! Các con trai của Đức Chúa Trời muốn nhận lấy ý tưởng của thần học viện về Điều đó, thay vì Lời Đức Chúa Trời. Đấy, giống như A-đam đã làm, đánh đổi các quyền của mình. Và khi nó bị đánh mất, nó đã đi ngay trở lại. Anh chị em không thể thấy những thời đại kia đã ở chỗ nào chẳng? Thấy không? Đi ngay trở lại với người cầm giữ ban đầu.

¹⁵⁵ Và Giảng, trong Thánh Linh, đang đứng ở trên Trời. Ông đã thật sự được cất lên bấy giờ, từ những thời đại hội thánh, đấy, đã nhìn thấy những thời đại hội thánh. Và rồi ông đã được cất lên, trong chương thứ 4. Ngài phán, “Hãy lên cao hơn. Ta sẽ chỉ cho người những điều sẽ xảy đến.”

¹⁵⁶ Và ông đã thấy Đấng đang ngồi trên Ngôi, với Sách này trong tay Ngài, trong tay phải của Ngài. Hãy suy nghĩ về điều đó, nào. Và, rồi, trong Sách này có giấy chứng nhận quyền sở hữu với sự cứu chuộc, và Nó được niêm dấu với Bảy cái Ấn.

¹⁵⁷ Và rồi một Thiên sứ đến, một Thiên sứ mạnh mẽ, cất tiếng kêu lớn, “Ai xứng đáng mở Sách; nhận lấy Sách? Ai có thể mở những cái Ấn? Ai có thể mở Sách này?” Đấy, vị Thiên sứ hỏi điều đó. Giảng đã nhìn thấy nó. Và Ngài phán, “Bây giờ, ai xứng đáng? Để cho Ngài...” Ồ, chao ôi! Có lẽ tôi thật sự đang cảm nhận điều này, cách này. “Nhưng hãy để Ngài,” vị Thiên sứ nói, “hãy để Ngài...” *Đấy là Sách Cứu Chuộc! Đấy là kế hoạch cứu chuộc! Đấy là cách duy nhất anh chị em sẽ được cứu chuộc, vì đây chính là giấy chứng nhận quyền sở hữu được cứu chuộc của toàn bộ các tầng trời và đất! “Hãy để Ngài bước đến, nếu Ngài muốn.”* Ồ, chao ôi! “Bây giờ hãy nói, hoặc giữ mãi sự yên lặng của Ngài.

Hãy để Ngài bước đến và công bố Sách này. Ai xứng đáng để làm điều đó?”

158 Và Giăng đã nói:

Không ai trên trời được thấy xứng đáng; không ai ở dưới đất được thấy xứng đáng; không ai bên dưới đất, kẻ đã từng sống và đã chết, được thấy xứng đáng. Không ai được thấy xứng đáng.

159 Tiếng kêu của Thiên sứ là tiếng gọi mời Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp hiện đến. Đức Chúa Trời đã phán, “Ta có một luật; Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp có thể—có thể là người thay thế. Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp kia ở đâu? Ai có thể lấy Nó?”

160 Và điều đó đến từ A-đam, cho đến qua hết thấy những sứ đồ, và các đấng tiên tri, và những hạng người khác, mà chẳng có ai được tìm thấy. Bây giờ, còn điều đó là gì? “Không ai ở trên trời, không ai ở dưới đất, không ai đã từng sống.” Ê-li đang đứng đó. Môi-se đang đứng đó. Tất cả những sứ đồ đang đứng đó, hay—hay tất cả những người đã chết; tất cả những thánh nhân, Gióp, những bậc hiền nhân. Mọi người đang đứng đó, và không ai xứng đáng thậm chí nhìn vào Sách, huống gì đến việc cầm lấy Nó và tháo những cái Ấn ra.

161 Vậy giáo hoàng và tất cả những người bước vào đó ở đâu? Giám mục của các bạn ở đâu? Những kẻ danh giá của chúng ta ở đâu? Chúng ta chẳng là gì cả. Đúng vậy.

162 Giăng cầu xin Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp bước đến, nếu Ngài có thể. Nhưng Giăng nói, “Không ai xứng đáng.”

163 Không có người nào xứng đáng ở chỗ đó, vậy thì, giống như một Thiên sứ; giống như, chẳng hạn, chúng ta sẽ nói, Gáp-ri-ên, hay Mi-chê. Nhưng, nên nhớ, đó phải Người Chuộc Sản Nghiệp. Nên nhớ, Giăng đã nói ở đây, “Không n-g-ư-ờ-i nào,” không phải là Thiên sứ, không phải là Sê-ra-phim. Họ đã không phạm tội, nhưng Họ thuộc phạm trù khác. Họ không bao giờ sa ngã.

164 Nhưng đây phải là Người Cứu Chuộc Sản Nghiệp. “Không ai,” bởi vì không có ai trong họ đã được cứu chuộc. “Không ai xứng đáng được nhìn vào Nó.” Ô, không! Chao ôi, chao ôi! Vậy, cần phải có một Người Chuộc Sản Nghiệp. Và ông đã cầu xin điều đó,

nhưng Người không được tìm thấy, không nơi nào cả. Không có ai. Không có giám mục nào, không có tổng giám mục nào, không có linh mục nào, không chức sắc tôn giáo nào, không có ai cả thậm chí...không ai thậm chí có sự thánh khiết đủ để được nhìn vào Sách. Chà! Chao ôi, chao ôi! Điều đó khá gay gắt, nhưng đó là những gì Kinh Thánh đã nói. Tôi chỉ trích dẫn những gì Giảng đã nói thôi.

Kinh Thánh nói rằng Giảng “đã khóc.”

¹⁶⁵ Không giống như một số người đã dạy dỗ điều đó. Tôi đã nghe một người giảng điều này lần nọ, nói, “Giảng khóc bởi vì ông thấy mình không xứng đáng.” Ồ! Bất cứ người nào chịu phục dưới Đức Thánh Linh sẽ biết khác hẳn với điều đó, đấy; ở dưới sự hà hơi của Đức Chúa Trời, sẽ biết khác hẳn với điều đó.

¹⁶⁶ Nhưng, Giảng “đã khóc.” Đây là điều mà tôi nghĩ tại sao ông khóc. Bởi vì, nếu không có ai xứng đáng và có thể mở Sách Cứu Chuộc này, thì toàn bộ tạo vật đã bị hư mất.

¹⁶⁷ Đây là quyển Sách, đây là giấy chứng nhận quyền sở hữu, và Nó sẽ được dâng cho Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp mà có thể đáp ứng những phẩm chất. Đó là luật của Chính Đức Chúa Trời, và Ngài không thể làm như bản luật của Ngài, đúng hơn là, không thể coi thường của luật pháp Ngài. Hiểu không? Đức Chúa Trời đòi hỏi một Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp Mà xứng đáng, Người mà có khả năng để làm điều đó, Người mà có đủ tư cách thay thế để làm điều đó.

¹⁶⁸ Và Thiên sứ đã nói, “Bây giờ hãy để Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp bước đến.”

¹⁶⁹ Và Giảng nhìn. Và ông đã nhìn khắp trái đất. Ông nhìn bên dưới đất. Và không có ai xứng đáng. Ở đó, tạo vật và mọi thứ đã bị hư mất. Dĩ nhiên, Giảng đã khóc. Mọi thứ đều hư mất.

¹⁷⁰ Việc khóc của ông đã không kéo dài, mặc dù chỉ một phút. Rồi một trong những trưởng lão đứng đó, nói rằng, “Hỡi Giảng, chớ khóc.” Ồ, chao ôi! Việc khóc của ông không kéo dài nhưng chỉ một phút.

171 Giăng nghĩ, “Ồ, chao ôi, Người đó ở đâu? Những đấng tiên tri đang đứng đó; họ đã được sinh ra giống như tôi. Những bậc hiền nhân đứng đó. Ở đó đứng...Ồ, chẳng có ai ở đây sao?”

172 “Tôi muốn có một Người mà có thể làm điều đó. Tôi cần một Người mà có thể cứu chuộc.”

173 Và ông không tìm đâu thấy, vì thế lòng Giăng tan vỡ. Ôi, mọi thứ đã bị hư mất; và ông đã khóc cách cay đắng. Và ông—ông buồn, bởi vì mọi thứ, toàn bộ tạo vật, mọi thứ đã chết, nếu không thể tìm ra ai đó. Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Nếu người ta không thể tìm ra ai đó mà có thể đáp ứng những đòi hỏi ấy, ở đó...mọi người, và toàn bộ thế giới và tạo vật, sẽ hư mất.Ồ, mọi thứ đều đã bị sa ngã. Những—những—những quyền về sự cứu chuộc, những quyền về—về Sự sống Đời đời, Sự Sáng, tất cả những quyền này đã bị đánh mất, và không ai có thể trả cái giá. Và Giăng bắt đầu khóc, bởi vì không ai xứng đáng, và không người nào có thể được nhìn vào Sách.Ồ, nó đòi hỏi một người. Giăng khóc, bởi vì không ai có thể làm điều đó, và mọi sự đều bị hư mất.

174 Và ở đó một trong các trưởng lão, đang đứng giữa bốn con Thú đã cất tiếng nói và tất cả vạn quân vĩ đại của Thiên đàng, đã nói, “Chớ khóc, hỡi Giăng.”Ồ, chao ôi!

175 [Anh Branham vỗ tay với nhau hai lần—Bt.] Thật ân điển của Đức Chúa Trời!

176 “Hỡi Giăng, đừng thất vọng. Chớ khóc. Vì Sự Tử của chi phái Giu-đa, Rê và Chồi của Đa-vít, Ngài đã thắng.”

177 *Thắng* có nghĩa là “vật lộn với, và đắc thắng.”Ồ, chao ôi! Vườn Ghết-sê-ma-nê, khi Huyết từ mặt Ngài rơi xuống, Ngài đã thắng. Hiểu không? Chao ôi! Hiểu không?

178 “Sự Tử, và Chồi của Đa-vít, đã thắng, đã đắc thắng.”

179 Giống như Gia-cốp, người chiếm chỗ. Và khi ông tiếp xúc với Thiên sứ, ông đã giữ chặt. Và Thiên sứ đã cố để thoát khỏi. Ông nói, “Tôi—tôi sẽ không để cho Người đi đâu.” Ông đã ôm chặt cho đến khi ông có được những gì ông muốn. Và tên ông được thay đổi, từ *kẻ chiếm chỗ*, có nghĩa là “kẻ lừa gạt.” Để đến điều

gì? Để trở thành “hoàng tử của Đức Chúa Trời,” *Y-sơ-ra-ên*. Ông đã thắng.

¹⁸⁰ Và Sư Tử của chi phái Giu-đa này đã thắng. Người nói, “Hỡi Giăng, chớ khóc. Vì Sư Tử của chi phái Giu-đa, tức là Chồi của Đa-vít, đã thắng. Ngài đã thắng rồi. Ngài đã làm điều đó. Đã xong rồi, hỡi Giăng.” Chà!Ồ, ồ, chao ôi! Ngài đã sản xuất ra một chất tẩy để trục xuất tội lỗi ra khỏi những bàn tay đầy mỡ mà...với sự khôn ngoan của người đó, mà đã làm nó bị dấy bẩn, nhân loại. Vâng.

¹⁸¹ Nhưng lúc Giăng quay lại nhìn, người thấy một Chiên Con. Thật là khác hẳn với Sư Tử! Ông nói, “Sư Tử đã thắng.” Thấy đó, một lần nữa, tôi có thể sử dụng điều đó ở đây, Đức Chúa Trời ẩn mình trong sự đơn sơ. Ông nói, “Đó là Sư Tử.” Đó là vua của muôn thú. “Sư Tử đã thắng.” Con vật mạnh nhất chính là sư tử.

¹⁸² Tôi đã từng nằm ngoài rừng nhiệt đới ở châu Phi, và nghe những—những con hươu cao cổ kêu. Và—và những con voi lớn, mạnh mẽ, với cái vòi quơ trong không khí, “Wee, wee, wee.” Và nghe những—những—những con thú hoang trong sa mạc rú lên những tiếng đấm máu, rợn tóc gáy của nó. Và những—những con dế, cho đến khi...Và Billy Paul và tôi nằm trong một chỗ chật hẹp được bao phủ bởi những dây gai. Và nghe, từ đằng xa, sư tử gầm thét, và mọi con vật đều ngậm miệng lại. Thậm chí những con dế cũng ngừng gáy. Vua lên tiếng.Ồ, ồ, ồ, ồ, chao ôi!

¹⁸³ Tôi nói với anh chị em, đó là lúc những hệ phái và những sự nghi ngờ rơi xuống đất. Mọi thứ đều phải giữ yên lặng khi Vua phán. Và *Đậy* chính là Vua, đó là Lời Ngài.Ồ!

¹⁸⁴ Người nói, “Hỡi Giăng, đừng lo. Đừng khóc. Đừng thất vọng, hỡi Giăng. Ta cho ngươi ở đây trong sự hiện thấy; Ta sẽ chỉ cho ngươi đôi điều. Và Ta biết ngươi đang vật vờ, bởi vì, ngươi biết, không có thứ gì được cứu chuộc, mọi thứ đều chết; không ai có thể đáp ứng được yêu cầu. Nhưng Sư Tử của chi phái Giu-đa...”

¹⁸⁵ Anh chị em biết, của Giu-đa...Chúng ta thấy điều đó, và trên bảng đen ở đây, anh chị em biết. Chi phái Giu-đa, biểu tượng, là sư tử.

¹⁸⁶ Nên nhớ, sư tử, và con—và con bò mộng, và...và đại loại như vậy, đầu của con người, và vân vân. Và theo dõi chúng, những

Sê-ra-phim kia, Lời đó; trong khi tất cả, Mác, Ma-thi-ơ, Lu-ca, và Giăng, đều đứng xung quanh Sách Công vụ.

187 Và tôi đã nghe một người nói, một vị mục sư tiếng tăm nọ, đã nói, “Sách Công vụ chỉ là công việc bắc giàn thoi.”

188 Nó chính là cây Nho đầu tiên mà Hội thánh thánh khiết đã sinh ra. Ủ-m! Vâng, thưa quý vị. Và Nó sanh ra một nhánh khác, thì nó cũng sẽ là loại ấy thoi. Vâng, thưa quý vị! Anh chị em trồng một số cây nho ghép, và chúng đang sanh ra những trái chanh. Đáng lẽ nên là những trái cam. Nhưng...Thấy không? Khi cây Nho đó—cây Nho đó nứt ra lại nhánh của Nó, Nó sẽ trở nên hoàn toàn như ban đầu.

189 Và Ma-thi-ơ, Mác, Lu-ca, và Giăng, những nhà Phúc âm ấy đang đứng đó canh gác điều Đó. Sự khôn ngoan của con người; sức mạnh của sư tử; công việc của bò đực; và sự nhanh nhẹn của loài báo...hay chim ưng, thì đúng hơn. Vâng, Phúc âm đang đứng đó! Điều gì? Còn nhớ khi nào chúng ta có điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Nó có trong *Bảy Thời Đại Hội Thánh*.

Bấy giờ người nói, “Sư Tử của chi phái Giu-đa.”

190 Tại sao ra từ Giu-đa? “Ồi hỡi Giu-đa, kẻ lập pháp sẽ không đi trước nó, giữa đầu gối nó, cho đến chừng Đấng Si-lô hiện tới. Nhưng Ngài sẽ đến qua Giu-đa.”

191 “Và Sư Tử, biểu tượng của chi phái Giu-đa, đã thắng. Ngài đã chiến thắng.”

192 Và khi ông nhìn quanh thấy chỗ Sư Tử đó đang đứng, ông thấy một Chiên Con. Thật lạ, tìm Sư Tử lại thấy Chiên Con. Vị trưởng lão gọi Ngài là Sư Tử. Nhưng khi Giăng nhìn, ông thấy một Chiên Con, “Chiên Con như Nó đã bị giết chết từ khi sáng thế.” Một Chiên Con đã bị giết đi. Điều đó là gì? Chiên Con đó là gì? Nó đã bị đổ máu, bị thương. “Một Chiên Con mà đã bị giết chết, nhưng đã sống lại.” Và Ngài bị đâm máu.Ồ, chao ôi!

Anh chị em làm sao có thể nhìn vào điều Đó, hỡi các bạn, mà vẫn cứ là tội nhân?

193 Chiên Con bước lên. Vị trưởng lão nói, “Sư Tử đã thắng, Sư Tử của chi phái Giu-đa.” Và Giăng đã thấy Sư Tử, và ở đó đến Chiên Con, đang giữ sạch, Máu ở trên Ngài, những chỗ bị thương. Ngài

đã chiến thắng. Anh chị em có thể nói Ngài đã ở trong cuộc chiến. Ngài đã bị giết chết, nhưng Ngài đã sống lại.

194 Giăng đã không để ý Chiên Con này trước đó, anh chị em biết, ở đây. Điều đó đã không được nhắc đến trước đó. Không có chỗ nào nói Nó đã được nhắc đến. Giăng đã không thấy Nó, tất cả trên Trời, khi ông đang nhìn. Nhưng ở đây Nó đến.

195 Hãy để ý nơi mà Nó bước ra. Nó đã đến từ đâu? Nó đến từ Ngai của Cha, nơi mà Ngài đã ngự từ khi Ngài bị giết và được sống lại. “Ngài đã sống lại và ngồi bên hữu Đức Chúa Trời, đang cầu thay cho chúng ta.” A-men. Đã sống lại ở đó, ngày hôm nay, như một Đấng Cầu Thay, bằng Huyết của Chính Ngài, cầu thay cho sự khờ dại của dân sự. Bây giờ, đó chính là Đấng mà tôi đang nương dựa. Ngài vẫn được bao phủ bằng thuốc tẩy, thuốc tẩy của sự tha thứ tội lỗi.

196 Giăng đã nhìn xem Chiên Con đó, và Chiên Con giống như Ngài đã bị giết chết. Và rồi ông để ý thấy Ngài bị thương, bị rách, bị thâm tím, và chảy máu. Một Chiên Con đầm máu, đó chính là những gì chịu thay cho chúng ta. Chẳng lẽ không lạ lùng, khi một Chiên Con đơn sơ đã phải chịu thay cho chúng ta sao? Và ông đã thấy Chiên Con. Ngài đã bước ra.

197 Giăng đã không thấy Ngài, bởi vì Ngài đang ở trên con đường trở lại cõi Vĩnh hằng, đang cầu thay; và đang bày tỏ cho những kẻ đã đến với Đức Chúa Trời, dưới những cửa lễ dâng bằng huyết của bò đực, dê, của lễ thay thế, Ngài cũng...Bởi vì, họ đã tin rằng điều đó, chỉ về Ngài. Và Huyết chưa được tuôn ra, vì thế Ngài đã ở đó để tẩy sạch họ. Ngài đã ở đó để tẩy sạch anh chị em và tôi.

198 Và, Ôi Chúa, tôi hy vọng Ngài đang ở đó tối hôm nay. Vì mọi tội nhân, Chiên Con đã bị giết chết. Làm sao Giê-hô-va có thể nhìn thấy điều gì ngoài Chiên Con đầm máu ấy đang đứng ở đó!

199 Và Chiên Con đã bước ra trong khải tượng lúc bấy giờ, như Nó đã bị giết. Để ý, đến từ Ngai của Cha. Ồ, hãy suy nghĩ! Ngài, Ngài đã bước ra từ đâu, với khải tượng này? Ngài đến từ sự Vinh hiển, nơi Ngài đang ngồi bên hữu Đức Chúa Trời. Ngài đã đến, với Giăng, từ nơi Vinh hiển.

200 Ô, sẽ không là sự vinh hiển nếu như những tư tưởng tội lỗi của chúng ta, tối hôm nay, có thể được gạt sang một bên đủ để tiếp nhận Ngài, và Ngài sẽ bước đến từ sự Vinh hiển, tối nay, để bày tỏ chính mình Ngài cho bất cứ người nào trong anh chị em!

201 Chiên Con bước đến từ nơi Vinh hiển, để cầu thay, đứng lăm, để công bố sự cứu chuộc của Ngài bây giờ! Nên nhớ, Ngài đã ở trong chức vụ trung bảo ở đây. Nhưng, hãy nhớ, những cái Ấn này đang sẵn sàng để được mở ra, và Chiên Con đến từ đền thánh của Đức Chúa Trời, bước ra.

202 Cứ đợi cho đến khi chúng ta đi qua nơi kia, một giờ đó, mất “nửa giờ” đó để Nó yên lặng. Nơi thiêng liêng đang tỏa khói. Không còn có sự cầu thay nữa. Sinh Tế không còn nữa. Chỉ có Ngài Phán xét. Không có Huyết trên nó nữa, vì Chiên Con bao phủ Huyết đã bước ra. Anh chị em đừng chờ đợi cho đến lúc đó. Còn nhớ trong Cựu Ước không? Chừng nào huyết rời khỏi ngôi thi ân, thì đó là sự phán xét; nhưng khi nào huyết còn ở trên đó, thì còn có sự thương xót. [Anh Branham gõ trên bục năm lần—Bt.] Nhưng khi nào Chiên Con đi khỏi, thì làm điều đó thôi!

203 Ngài đã làm vai trò gì? Ngài đã làm Đấng Cầu Thay. Không có ai khác! Hãy nói cho tôi biết ở đâu Ma-ri có thể cầu thay. Điều gì bà Ma-ri có thể dâng? Thánh Francis, Thánh Assisi, hay ai khác, và đúng hơn là, Thánh Cecilia, hay người nào khác có thể làm được điều gì? Giăng không hề thấy một ngàn vị thánh bước ra từ địa vị trung bảo. “Người đã thấy một Chiên Con, một Chiên Con đã bị giết, đẫm máu.” Tôi không quan tâm có bao nhiêu vị thánh đã bị giết; tất cả họ đều đáng phải chịu điều đó, mỗi một người trong họ. Giống tên trộm cướp đã nói trên thập tự, “Chúng ta đã phạm tội, và chúng ta đáng phải chịu điều này. Nhưng Người này không làm gì nên tội.” Ngài là Người duy nhất mà xứng đáng.

204 Ở đây Ngài đến, từ ngai cầu thay. Ngài bước đến để làm gì? Hãy xem Ngài! Ô, ô, ô, chào ôi! [Anh Branham vỗ tay với nhau ba lần—Bt.]

205 Giăng đang khóc. Tất cả—tất cả điều đó ở đâu? Điều gì sẽ xảy ra?

206 Người nói, “Đừng khóc, hỡi Giăng,” vị trưởng lão nói. “Sư Tử đến đây này. Ngài là Đấng đã chiến thắng.” Khi ông nhìn, ở đây một Chiên Con đến, đẫm máu, mà đã bị giết chết.

207 Bất cứ sinh vật nào bị giết cũng đều đầy máu. Anh chị em biết, nó đã bị giết. Cổ nó bị cắt ra, hay là gì đó. Máu trào ra trên khắp mình nó.

208 Ở đây Chiên Con đến, đã bị giết chết. Và Ngài bước tới, ồ, chao ôi, (điều gì đây?) để công bố sự cứu chuộc của Ngài. A-men. Ồ! Ồ! Tôi...Anh chị em không thật sự cảm thấy như muốn đi vào một cái góc nào đó, ngồi xuống khóc một lát sao? Ở đây Chiên Con đến, vẫn còn đẫm máu. Giăng...Không có ai ở đó; tất cả những người danh giá đang đứng xung quanh đó, nhưng không có ai trong họ có thể làm điều đó. Vì thế, ở đây Chiên Con đến, bây giờ. Thời kỳ cầu thay của Ngài chấm dứt, những ngày trong địa vị trung bảo.

209 Đó là lúc Thiên sứ này sẽ đến đứng ở đó. Anh chị em chờ đợi cho đến khi chúng ta đi vào những cái Ấn đó. “Và thì giờ sẽ không còn nữa.” Đúng thế. “Nửa giờ yên lặng” đó. Hãy xem điều gì xảy ra trong nửa giờ đồng hồ yên lặng đó, khi Ấn thứ Bảy đó, tối Chúa nhật tới, ý Chúa.

210 Ngài bước đến (điều gì?) để đưa ra tuyên bố của Ngài lúc này. Ồ, chao ôi! Bước đến để đưa ra công bố của Ngài! Bây giờ, Ngài đã làm trọn công việc Người có quyền chuộc sản nghiệp. Ngài đã giáng thế, làm Người, chịu chết. Ngài đã làm trọn công việc Người có quyền chuộc sản nghiệp, nhưng chưa trọn việc công bố của Ngài. Bây giờ Ngài đến trong viễn cảnh công bố những quyền của Ngài, (hãy xem thử điều gì xảy ra) ồ, chao ôi, vì điều mà bởi đó Ngài đã chịu giết, vì như trở nên Người có quyền chuộc sản nghiệp với con người, để chết thay cho người, để cứu chuộc người. Nhưng, vị trưởng lão đã đứng khi ông nói Ngài là “Sư Tử,” đấy. Vị trưởng lão đã gọi Ngài, nói, một “Sư Tử.” Bởi vì, Ngài đã là Chiên Con, một Đấng Cầu Thay, một Chiên Con đẫm máu, nhưng bây giờ Ngài sẽ bước đến như Sư Tử. Những ngày trong chức vụ cầu thay của Ngài đã hết.

211 “Kể nào ô uế cứ còn ô uế nữa. Kể nào công bình cứ làm điều công bình nữa. Kể nào là thánh cứ làm nên thánh nữa.” Việc này đã kết thúc. Ô, hỡi anh em! Rồi điều gì đây? Rồi điều gì đây?

212 Và, nên nhớ, đến ở thời đại hội thánh thứ bảy, khi những sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời sẽ được mở ra. Bây giờ hãy xem thật kỹ. Đây là điều gì đó anh chị em phải biết. Bây giờ, Ngài đã đang thực hiện chức vụ trung bảo của Ngài, để cầu thay cho kẻ tin. Trong hai ngàn năm rồi Ngài đã ở trong chức vụ đó, Chiên Con. Bây giờ Ngài đang bước ra từ cõi Đời đời, để lấy Sách về quyền sở hữu, và tháo những cái Ấn, và tỏ ra những điều mầu nhiệm. Khi nào làm điều đó? Lúc tận thế.

213 Anh chị em có hiểu điều đó không? [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.] Được rồi, chúng ta sẽ tiếp tục vậy.

214 Bây giờ, tháo những cái Ấn và bày tỏ những điều mầu nhiệm cho họ, cho vị thiên sứ thứ bảy, người có Sứ điệp bày tỏ tất cả những điều mầu nhiệm của Đức Chúa Trời. Những điều mầu nhiệm của Đức Chúa Trời nằm trong Bảy cái Ấn này. Hiểu không? Đó là điều Ngài đã phán ở đây. Tất cả sự mầu nhiệm nằm trong Bảy cái Ấn này.

215 Và Chiên Con bước đến bây giờ, từ địa vị Đấng Trung Bảo giữa Đức Chúa Trời và loài người. Ngài trở nên một Sư Tử. Và khi Ngài trở nên Sư Tử, Ngài cầm lấy Sách. Đó là các quyền của Ngài. Đức Chúa Trời đang giữ Nó, sự mầu nhiệm, nhưng bây giờ Chiên Con đến.

216 Không ai có thể lấy Sách. Nó vẫn còn ở trong tay của Đức Chúa Trời. Không có giáo hoàng nào, linh mục nào, bất cứ ai đi nữa, họ không thể lấy (không) quyển Sách. Bảy cái Ấn chưa được mở ra. Hiểu không?

217 Nhưng khi, Đấng Trung Bảo, khi Ngài làm trọn chức vụ của Đấng Cầu Thay, Ngài bước đến. Và Giăng...Vị trưởng lão nói, “Ngài là Sư Tử.” Và Ngài bước tới. Hãy xem Ngài. Ô, chao ôi! Hiểu không? Ngài bước tới cầm lấy quyển Sách, bây giờ hãy xem, để bày tỏ ra những sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời, mà những kẻ kia đã phỏng đoán, trong suốt những thời đại giáo phái này.

²¹⁸ Đấy, rồi, vị thiên sứ thứ bảy. Nếu Sách này, những sự màu nhiệm, là Lời của Đức Chúa Trời, thì vị thiên sứ thứ bảy phải là một tiên tri, cho Lời Đức Chúa Trời đến với. Không phải những linh mục, những giáo hoàng, hay ai khác, có thể nhận lấy Nó; Lời không đến như vậy. Lời của Đức Chúa Trời chỉ đến với đáng tiên tri, luôn luôn. Ma-la-chi 4 đã hứa như vậy. Và khi người bước đến, người nhận lấy những sự màu nhiệm của Đức Chúa Trời, chỗ mà hội thánh đã hoàn toàn bị lộn xộn trong tất cả các giáo phái này, “Và phục hồi Đức tin của con cái trở lại cùng cha.” Và sau đó sự phán xét thế gian sẽ xảy đến, và đất sẽ bị thiêu hủy. Và những kẻ công bình sẽ bước đi trên tro tàn của kẻ ác, trong Ngàn năm bình an.

²¹⁹ Anh chị em hiểu điều đó bây giờ chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Được rồi.

²²⁰ Những người kia đã ước đoán, trong thời đại giáo phái. Nhưng, thấy đó, người ấy phải là con người này, vị thiên sứ thứ bảy trong...Khải huyền 10:1-4 là một...Vị thiên sứ thứ bảy có những sự màu nhiệm của Đức Chúa Trời ban cho người, và làm trọn tất cả sự màu nhiệm bị để lại, qua suốt những thời đại giáo phái.

²²¹ Bây giờ anh chị em có thể thấy lý do tôi không tấn công những anh em đồng lao của tôi trong giáo phái. Nó là hệ thống của giáo phái! Họ không, không cần họ phải cố gắng biết Nó, bởi vì Nó không được bày tỏ. Đó là theo như Lời. Họ đã đoán chừng Nó, và đã tin Nó như vậy, và đã bước đi với Nó bởi đức tin, nhưng bây giờ Nó được chứng minh một cách rõ ràng. A-men.Ồ, chào ôi, thật là một—thật là một lời Kinh Thánh tuyệt vời!

²²² Bây giờ hãy xem. Thế thì chính Ngài, Chiên Con, nhận lấy địa vị Vua của Ngài, khi các thánh của Ngài đến tôn cao Ngài, “Chúa của chúa, và Vua của các vua.” Hiểu không?

²²³ Đấy, “Thời gian đã hết.” Khải huyền 10:6, “Thì giờ không còn nữa.”

²²⁴ Lưu ý, có “bảy cái sừng” trên Chiên Con này. Anh chị em có để ý điều đó không? “Có bảy cái sừng.” Chúng ta vừa đi qua điều đó. *Sừng* có nghĩa là “sức mạnh,” đối với con vật. Và, để ý, Ngài

không phải là một loài vật, bởi vì Ngài lấy Sách trong tay hữu của Đấng ngự trên Ngai. Hiểu không? Để ý. Ồ, chào ôi!

225 Tôi tin rằng tôi đã viết xuống ở đâu đây; ồ, mở những cái Ấn, và tháo ra giấy chứng nhận, giấy chứng nhận quyền sở hữu, và—và Sứ điệp dành cho vị thiên sứ cuối cùng. Và Ngài nhận lấy địa vị làm Vua của Ngài. Đó là điều mà Ngài bước đến để làm lúc bấy giờ.

Bây giờ hãy xem, khi Ngài bước ra, “Bảy cái sừng.”

226 Bây giờ, khi Giăng thấy Chiên Con này, Giăng nhìn xem Nó, Nó—Nó trông giống như Ngài đã bị giết, đầm máu. Và Ngài đến từ cõi Đời đời, và Ngài đã kết thúc vai trò làm một Đấng Trung Bảo.

227 Thế thì cứ cầu nguyện với Ma-ri như bạn muốn! “Không có ai trên Trời, và dưới đất, hay không có con người nào, không có hữu thể nơi nào khác, có thể nhận lấy nó.” Thậm chí Giăng đã khóc về điều đó. Ôi, hỡi người bạn Công giáo, các bạn không thể thấy điều đó sao? Đừng cầu nguyện với người chết nào đó.

228 Chiên Con là Đấng Trung Bảo duy nhất. Hiểu không? Ngài là Đấng đã bước tới. Và Ngài đã làm gì lúc bấy giờ? Ngài đã làm nhiệm vụ cầu thay ở đây, cho đến khi Huyết của Ngài đã chuộc tội cho mọi người. Và Chiên Con, bây giờ, biết những gì đã được chép trong Sách. Vì vậy, Ngài đã biết tên của họ ở trong Đó từ khi sáng thế, vì vậy Ngài đã đứng ở đây và thay...và—và, nhưng, đã làm công việc Đấng Trung Bảo như thế này cho đến khi...công việc trung bảo, cho đến khi mỗi người được ghi tên trong Sách đều được cứu chuộc, và nó đã hoàn tất. Và bây giờ Ngài bước ra. Hiểu không? Ngài đã làm trọn công việc Người có quyền chuộc sản nghiệp của Ngài. Ngài là tất cả...Anh chị em biết công việc của Người có quyền chuộc sản nghiệp là gì không? Làm chứng trước những trưởng lão. Anh chị em nhớ Bô-ô đã cởi giày của mình, và vân vân không? Ngài đã làm trọn tất cả điều này bấy giờ.

229 Bây giờ Ngài đến để lấy Cô Dâu của Ngài. A-men. Ngài đến lúc này như một vị Vua. Ngài đang tìm Hoàng Hậu của Ngài. A-men. A-men. Trong Sách này toàn bộ sự bí mật của Nó, được quán quanh, Bảy cái Ấn. Ồ, thưa anh em! Bảy cái Ấn, đang chờ Ngài đến. Để ý.

²³⁰ Chúng ta hãy hiểu những biểu tượng này. Ô, chỉ mới chín giờ. Chúng ta đã trải qua ba giờ đồng hồ hoặc hơn nữa, để hiểu. Chúng ta đã...chúng ta hãy cứ...Sa-tan cứ nói với tôi rằng dân sự bắt đầu mệt mỏi, cho nên tôi cũng nghĩ vậy. Nhưng hãy—chúng ta hãy đề cập đến điều này, dù sao đi nữa.

²³¹ “Bảy cái sừng” là bảy hội thánh, đây, bảy thời đại hội thánh, bởi vì đó là sự bảo vệ của Chiên Con. Những gì mà Ngài dùng để bảo vệ quyền của Ngài, trên đất, là một Nhóm người được Đức Chúa Trời sai phái mà được che chở; thấy đó, cái sừng trên Chiên Con.

²³² “Bảy con mắt” là bảy sứ giả của bảy thời đại hội thánh. “Bảy con mắt,” bảy nhà tiên kiến.

²³³ Anh chị em có muốn ghi xuống một số câu Kinh Thánh không? Chúng ta hãy trở lại với nó. Anh chị em nói gì, điều đó làm mất nhiều thời gian quá phải không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Được rồi. Chúng ta hãy đến với Xa-cha-ri, Sách của—của Xa-cha-ri, chỉ một phần đoạn ngắn thôi, và chúng ta sẽ—chúng ta sẽ đọc một số câu này.

²³⁴ Tôi—tôi không muốn giữ anh chị em quá lâu về những điều này. Và—và tôi...Nhưng, tuy nhiên, tôi không muốn anh chị em bỏ qua nó. Điều gì quan trọng hơn điều này không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Đúng. Điều gì nữa...[Người nào đó trong hội chúng nói, “Anh Branham?”] Gì ạ? [“Anh không so với điều đó.”] Chẳng có điều gì quan trọng hơn Sự sống Đời đời đối với con người. Và chúng ta phải—chúng ta phải hiểu điều này bây giờ, và—và tin chắc rằng chúng ta hiểu nó. Được rồi. Được rồi, thưa anh.

²³⁵ Và bây giờ chúng ta muốn đọc Xa-cha-ri chương thứ 3. Tôi nghĩ điều đó đúng, bây giờ, Xa-cha-ri 3. Chúng ta sẽ thật sự hiểu những biểu tượng này ở đây, nếu như tôi có những câu Kinh Thánh của tôi được viết ra. Tôi thật sự hét lên thật to khắp nơi, chiều nay, khi tôi đọc thấy điều này. Vì thế tôi—tôi hoàn toàn không biết mình hiểu điều đó đúng, hay không. Tôi hy vọng mình đúng. Xa-cha-ri 3, chúng ta hãy xem thử có phải...Tôi đã ghi 89 ở đây, nhưng nó phải là 8 đến 9. Được rồi. Được rồi. Tôi biết không thể là 89. Xa-cha-ri 3:8 và 9.

Bây giờ hãy nghe, Hỡi Giê-hô-sua thầy tế lễ cả, người, cùng bạn hữu người ngồi trước mặt người hãy nghe: vì họ là những kẻ làm dấu hiệu: vì, này, Ta sẽ đem đến đây tó Ta là CHỒI NHÁNH (Đấng Christ).

Vì này hòn đá mà Ta sẽ để trước mặt Giê-hô-sua; trên (hòn đá) một hòn sẽ có bảy con mắt: (bảy con mắt), này, Ta sẽ chạm tro nó, CHÚA vạn quân phán vậy,...Ta sẽ cất sự gian ác khỏi đất này trong một ngày.

236 Bây giờ chúng ta hãy lật ra Xa-cha-ri 4:10, 4:10. Xin lắng nghe.

...ai là kẻ khinh dể ngày của những điều nhỏ mọn (Đức Chúa Trời ẩn mình trong sự đơn sơ, đấy)? vì họ sẽ vui, và...xem thấy dây chuẩn mực ở trong tay Xô-rô-ba-bên với của...với bảy con mắt đó; đây là những con mắt của CHÚA, mà trải đi qua lại khắp đất.

237 “Bảy con mắt.” Những con mắt có nghĩa là “thấy.” Thấy có nghĩa là “những vị tiên tri, những vị tiên kiến.” Chiên Con này có bảy sừng, và trên mỗi sừng có một con mắt, “bảy con mắt.” Đó là gì? Đấng Christ và Nàng Dâu của Ngài; bảy thời đại hội thánh. Ngoài ra đó còn có bảy vị tiên tri bước đến, bảy vị tiên kiến, những con mắt. Cho nên, người cuối cùng phải là một vị tiên kiến. [Anh Branham gõ lên bục giảng hai lần khi anh nói, “một vị tiên kiến.”—Bt.] Đúng vậy.

238 Lưu ý, Ngài không phải là một con vật. “Ngài lấy Sách từ tay hữu của Đấng ngự trên Ngôi.” Đấng đó là Ai? Người—người Chủ, Chủ ban đầu, mà đã giữ Sách Cứu Chuộc trong tay hữu Ngài. Và không có vị Thiên sứ nào, không có Hữu thể Thiên sứ nào, không có ai khác, có thể đảm nhận địa vị này. “Và Chiên Con đẫm máu này đã bước ra và lấy Sách trong tay Ngài.” Chà! Nó là gì? Thừa anh em, đây là điều tuyệt vời nhất trong Kinh Thánh. A-men. Một hành động mà không có vị Thiên sứ nào, không có ai, có thể làm điều đó. “Và Chiên Con bước đến và lấy Nó từ tay hữu của Đấng ngự trên Ngôi.”

239 Đó là gì? Bây giờ Nó thuộc về Chiên Con. A-men. Luật pháp của Đức Chúa Trời được đáp ứng. Ngài là Đấng đã nắm giữ Nó.

Luật pháp của Đức Chúa Trời đòi hỏi một Người Cứu Chuộc Sản Nghiệp. Và Chiên Con bước ra, nắm giữ Nó, “Ta là Người Cứu Chuộc Sản Nghiệp của họ. Ta là Đấng Cứu Chuộc của họ. Bây giờ Ta...Ta đã cầu thay cho họ, và bây giờ Ta đến để công bố quyền của họ cho họ.” A-men. Có một Đấng duy nhất. “Ta đến để tuyên bố quyền của họ. Trong đó, họ có quyền trên mọi thứ mà đã bị mất trong sự sa ngã, và Ta đã trả giá rồi.”

240 Ôi, anh em ơi! Chao ôi! Chẳng lẽ điều đó không khiến cho anh chị em cảm thấy nóng nảy sao? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] “Chẳng phải bởi những việc lành mà chúng ta đã làm, nhưng bởi sự thương xót của Ngài.”

241 Ồ, hãy đợi một chút! Và các trưởng lão và mọi người khác bắt đầu ném bỏ những chiếc vương miện, và những người quyền cao chức trọng bắt đầu hiểu trên đất, đấy.

Không có ai, không có ai có thể làm được điều đó.

242 Và Ngài bước thẳng tới tay hữu của Đức Chúa Trời, và lấy Sách từ tay Ngài, và công bố các quyền của Ngài. “Ta đã chết cho họ. Ta là Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp của họ. Ta là. Ta là Đấng Trung Bảo. Huyết của Ta đã đổ ra. Ta đã trở nên Người. Và Ta đã làm điều này để nhận lại Hội thánh đó, Kề mà Ta đã thấy trước từ trước khi sáng thế. Ta đã có mục đích cho Nó. Ta đã phán Điều đó, Nó sẽ ở đó. Và không ai có thể cướp được Nó, nhưng Ta đã giáng xuống và làm trọn điều đó, chính Ta. Ta là Người Chuộc Sản Nghiệp của họ. Ta đã trở nên người bà con của họ.” Và Ngài lấy Sách. A-men!

243 Ồ, Ai đang ở Đó chờ đợi tôi tối hôm nay? Ai là Đấng đó, thưa hội thánh, mà đang chờ đợi ở Đó? Có ai khác có thể chờ đợi anh chị em ở Đó? Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp đó! Ồ, chao ôi! Thật là một lời công bố, hay một hành động tuyệt vời!

244 Bây giờ Ngài có giấy chứng nhận quyền sở hữu với sự cứu chuộc. Ngài có Nó trong tay. Công việc trung bảo bây giờ đã hoàn tất. Ngài có Nó trong tay. Nên nhớ, Nó đã ở trong tay của Đức Chúa Trời, mọi lúc, nhưng bây giờ Nó ở trong tay của Chiên Con. Bây giờ hãy xem. Giấy chứng nhận quyền cứu chuộc, của tất cả tạo vật, thì ở trong tay Ngài. Và Ngài, cũng bước đến để công bố

lại Điều đó, cho loài người. Không công bố Nó cho các Thiên sứ. Công bố lại Nó cho loài người, mà Nó được ban cho, để họ trở lại làm con trai và con gái của Đức Chúa Trời; đưa họ trở về vườn Ê-đen, với những thứ mà họ đã đánh mất; toàn bộ tạo vật, thực vật, và đời sống động vật, mọi thứ khác. Ô, chao ôi!

²⁴⁵ Chẳng lẽ điều này không khiến cho anh chị em cảm thấy thật tốt sao? Chà! [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.] Tôi nghĩ mình đã mệt, nhưng bây giờ thì không. Hiểu không? Đôi khi tôi nghĩ mình quá—quá già để giảng dạy, và rồi tôi thấy điều gì đó như thế, và tôi lại nghĩ mình là một người còn trẻ. Vâng. Ừ-m. Ừm! Nó làm điều gì đó cho anh chị em. Hiểu không?

²⁴⁶ Vì tôi biết điều này, rằng có một Đấng nào đó Ở đó đang chờ đợi tôi. Có một Đấng đã trả cái giá mà tôi không thể nào trả được. Đúng vậy. Ngài đã làm điều đó cho tôi, Charlie ạ. Đã làm điều đó cho anh chị em. Ngài đã làm điều đó cho toàn thể nhân loại. Và bây giờ Ngài bước đến để công bố các quyền cứu chuộc của Ngài. Công bố nó cho ai? Không phải cho chính Ngài; cho chúng ta. Ngài là một người trong chúng ta. Ngài là người bà con của chúng ta. Ô, chao ôi! Ngài là Anh của tôi. Ngài là Cứu Chúa của tôi. Ngài là Đức Chúa Trời của tôi. Ngài là Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp của tôi. Ngài là tất cả. Vì không có Ngài tôi đã ra sao, hay tôi có thể ra sao nếu không có Ngài? Vậy, thấy đó, Ngài là Tất cả của tôi. Và Ngài đang Ở đó như là người bà con của chúng ta. Và bây giờ Ngài đang cầu thay cho chúng ta, cho đến thời điểm này. Và bây giờ Ngài bước đến và lấy Sách Cứu Chuộc, để công bố quyền của Ngài, về những gì Ngài đã làm cho chúng ta.

²⁴⁷ Họ đã chết. Chúa Jêsus phán, “Kể nào tin Ta, thì sẽ sống, mặc dù đã chết rồi. Còn ai sống mà tin Ta thì không hề chết. Ai ăn thịt Ta và uống Huyết Ta thì được Sự sống đời đời, và Ta sẽ khiến người đó sống lại nơi ngày sau rốt.”

²⁴⁸ Cho dù, người đó có ngủ gục trong canh một, hai, ba, bốn, năm, sáu, hay bảy, bất cứ nơi nào người đó ngủ gục. Điều gì sẽ xảy ra? Tiếng kèn của Đức Chúa Trời sẽ vang lên. Tiếng kèn chót sẽ thổi lên, cùng thời điểm với lúc vị thiên sứ cuối cùng cho nghe Sứ điệp của mình và cái Ắn cuối cùng được mở ra. Tiếng kèn chót

sẽ trỗi lên, và Đấng Cứu Chuộc bước đến nhận lấy quyền sở hữu cứu chuộc của Ngài, Hội thánh Ngài, đã được rửa sạch bởi Huyết.

249 Bây giờ, ồ, muôn vật giờ đây đều nằm trong tay Ngài bây giờ, toàn bộ kế hoạch về sự cứu chuộc đang được niêm phong bởi bảy cái Ấn màu nhiệm, trong Sách này mà Ngài đã lấy. Bây giờ hãy xem. “Và chỉ có Ngài mới có thể bày tỏ Nó cho người nào mà Ngài muốn.” Ngài đã giữ Nó trong tay Ngài, đấy. Bây giờ, Ngài đã hứa nó sẽ có vào lúc đó, bây giờ, vì Nó được niêm phong bởi Bảy Ấn về sự màu nhiệm, Sách Cứu Chuộc. Bây giờ hãy xem. Như bây giờ...

250 Thưa các bạn, tôi đã nói với các bạn, sẽ để các bạn ra về lúc tám giờ ba mươi, nhưng đến đây, tôi mới đi qua được ba hay bốn trang. Vì thế tôi muốn...Bây giờ đã quá chín giờ rồi. Vì thế anh chị em có thể quay trở lại ngày mai.

251 Nhưng bây giờ trong Sách đóng bảy Ấn này, về sự cứu chuộc, mà Chiên Con đã lấy, ở trong chính Ngài, là Đấng duy nhất Mà có thể làm được điều đó. Và Ngài đã lấy Nó từ trong tay hữu của Đấng ngự trên Ngôi, bây giờ, để công bố sự cứu chuộc của Ngài, công bố quyền của Ngài. Công bố, cho tôi và anh chị em, điều mà Ngài đã cứu anh chị em ra khỏi, để, đấy, chuộc lại mọi thứ mà A-đam đã đánh mất trong vườn Ê-đen. Ngài đã chuộc lại cho chúng ta điều đó.

252 Bây giờ với Chiên Con, với Sách trong tay Ngài, chúng ta sẵn sàng cầu xin ân điển và sự thương xót của Ngài ở trên chúng ta, để mở Sách Bảy Ấn này ra cho chúng ta, và để chúng ta nhìn qua bức màn thời gian, chỉ một chút. Ồ, chao ôi! Lưu ý khi Ngài lấy Sách, giấy chứng nhận quyền sở hữu, được niêm ấn, (thật sự hiểu điều đó trong tâm trí của anh chị em giờ này), và tháo những cái Ấn của sự màu nhiệm, để bày tỏ chúng ra, đem chúng đến với dân Ngài, đấy, tất cả những thần dân được cứu chuộc của Ngài.

253 Bây giờ, khi chúng ta đụng đến điều này trong những cái Ấn, chúng ta sẽ quay trở lại thấy có những linh hồn ở dưới bàn thờ, kêu khóc, “Chúa ôi, bao lâu nữa, còn bao lâu nữa?”

254 Và ở đây Ngài như một Đấng Trung Bảo, trên bàn thờ phán, “Chỉ ở yên ít lâu nữa, cho đến khi đủ số người phải chịu đựng như các con.”

255 Nhưng bây giờ Ngài đến ở đây, ở cái Ấn cuối cùng này. Ngài không còn là Đấng Trung Bảo nữa. Bây giờ Ngài là Vua. Và Ngài làm gì? Nếu Ngài là Vua, Ngài phải có thần dân. Và thần dân của Ngài là những kẻ Ngài đã cứu chuộc, và họ không thể đến trước mặt Ngài cho đến khi Ngài nhận lấy quyền cứu chuộc. Và bây giờ Ngài bước tới, từ chỗ một Đấng Trung Bảo; nơi mà sự chết đặt chúng ta vào trong mồ mả, Ngài bước tới với những quyền hạn. A-men.

256 “Và thậm chí những ai còn đang sống và vẫn sống cho đến lúc Ngài Đến, cũng sẽ không cảm được những kẻ đang ngủ. Vì kèn của Đức Chúa Trời sẽ thổi lên, ở tiếng kèn chót đó.” Khi cái Ấn cuối cùng được mở ra, và khi vị thiên sứ thứ bảy cho nghe Sứ điệp mình, “Tiếng kèn chót sẽ vang lên, và những kẻ chết trong Đấng Christ sẽ sống lại. Và chúng ta là kẻ sống và còn lại sẽ được cất lên cùng với họ, để gặp Ngài trên không trung.” Ngài công bố! Lúc bấy giờ Ngài bước đến công bố quyền sở hữu của Ngài—của Ngài.

257 Hãy xem! Nhìn xem điều này! Chà! Mở các Ấn, bày tỏ những sự mầu nhiệm. Đã bày tỏ chúng (ở đâu?) cho thời đại hội thánh cuối cùng, thời đại duy nhất đang sống. Những người còn lại của họ đang ngủ.

258 Ngài phán, “Nếu Ngài đến vào canh một, canh hai, canh ba, cho đến canh bảy đi nữa.” Vào canh bảy, có một—một mệnh lệnh, hay tiếng gọi, “Kìa, Chàng Rể đến!”

259 Và trong lúc họ, những người nữ đồng trinh đang ngủ, những giáo hội hữu danh vô thực, nói, “Ồ, anh chị em biết, tôi—tôi tin tôi muốn có Đức Thánh Linh đó.” Anh chị em có để ý những tín đồ Trưởng Lão và Giám Nhiệm không? Anh chị em có nghe Sứ điệp của tôi tại Phoenix, dành cho những người mà đứng lên đó, trong *Tiếng* ấy và ở đó, nói...Ồ, có vấn đề với tác giả này, nói, “Cha Thánh A hay B gì đó”? Trong khi, Kinh Thánh nói, “Không gọi người nào là, ‘Cha,’ như thế.” Đấy, họ đang ngủ gục với chúng, đó là lý do, nhưng khi họ đến và nói, “Vâng, chúng tôi tin.”

²⁶⁰ Một người phụ nữ gọi một người phụ nữ khác, nói, “Chị biết đấy, tôi là tín đồ Giám Nhiệm.” Nói, “Tôi—tôi—tôi đã nói tiếng lạ, ngày kia. Tôi tin rằng tôi đã nhận lãnh Đức Thánh Linh, nhưng, suýt, dừng nói với ai nhé.” Tôi nghi ngờ điều đó lắm. Anh chị em có thể nói tiếng lạ. Nhưng, anh chị em đặt một người trên Lửa, làm thế nào người đó giữ im lặng được? Đúng thế. Hiểu không? Hiểu không? Không thể làm điều đó được.

²⁶¹ Anh chị em có thể tưởng tượng chẳng Phi-e-rơ, và Gia-cơ, và Giảng, và những người trên phòng cao, nói rằng, “Ồ, chúng ta đã nhận lãnh Đức Thánh Linh bây giờ, nhưng có lẽ tốt hơn chúng tôi nên im lặng”? Anh em ơi, qua những cửa sổ, những cửa chính, và mọi thứ, họ đi, ra đường phố, hành động như một đám người say rượu. Đó là Đức Thánh Linh thật.

²⁶² Nhưng, anh chị em thấy đó, người nữ đồng trinh ngủ gục không nhận lãnh được điều gì cả, dù sao đi nữa. Ừ-m. Đúng thế. Và nên nhớ, trong khi họ cố gắng đi mua Dầu, nên nhớ, Kinh Thánh không nói họ mua được Nó.

²⁶³ Nhưng trong khi họ đi ra cố gắng mua Nó, có một tiếng. Điều gì đã xảy ra? Tất cả người nữ đồng trinh kia mà đã ngủ, thức dậy và kêu đèn của họ, “và đi đến dự Tiệc.” Phải thế không? [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.]

²⁶⁴ Và những kẻ còn lại để dành cho kỳ Hoạn nạn, đúng, “Khóc lóc, than thở, và nghiêng răng.” Đó là giáo hội, không phải Nàng Dầu; giáo hội.

²⁶⁵ Nàng Dầu đi vào. Có sự khác biệt hoàn toàn giữa giáo hội và Nàng Dầu. Vâng, thưa quý vị! Ừ-m. “Đi vào trong Tiệc Cưới.” Ồ, để ý, hỡi các bạn! [Anh Branham vỗ tay với nhau một lần—Bt.]

²⁶⁶ Những cái Ấn đã được mở ra (tại sao?) trong thời đại hội thánh cuối cùng, để bày tỏ ra những Lễ thật này. Tại sao? Chiên Con thào những cái Ấn và bày tỏ chúng cho Hội thánh của Ngài, để tập hợp những thần dân của Ngài cho Vương quốc Ngài. Nàng Dầu của Ngài, đấy! Ồ, chao ôi! Ngài muốn đưa những thần dân của Ngài đến với Ngài bây giờ.

²⁶⁷ Đó là gì? Từ trong bụi đất, từ dưới đáy biển, từ trong hầm hố, từ khắp mọi nơi và mọi chỗ, ra từ—ra từ trong những vùng tối,

từ nơi thiên đàng, dù họ ở nơi đâu. Ngài sẽ gọi, và họ sẽ trả lời. A-men! A-men! [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.] Ngài sẽ gọi, và họ sẽ trả lời.

²⁶⁸ Ngài đến để đón những thần dân của Ngài. Ngài tỏ cho họ những bí mật của Ngài, và họ nhìn thấy Nó. “Và thì giờ không còn nữa,” vào lúc đó. “Thì giờ đã hết.” Nó đã trọn. Đúng vậy.

²⁶⁹ Ngài là Ngôi, là Đấng Cầu Thay, như Chiên Con bị giết; trở nên Sư Tử, Vua; để đem thế gian đến với sự Phán xét, những kẻ đã chối bỏ Sứ điệp của Ngài. Ngài không còn là Đấng Trung Bảo nữa.

²⁷⁰ Hãy nhớ sự dạy dỗ Cựu Ước bây giờ, chúng ta hãy nhanh lên. Khi huyết rời khỏi ngôi thi ân, điều gì sẽ xảy ra? Ngài phán xét.

²⁷¹ Và khi Chiên Con, bị giết, từ cõi Đời đời bước đến, từ Ngai của Cha, và nhận lấy quyền hạn của Ngài, đó là Ngai Phán xét. Lúc ấy Ngài trở nên, không phải Chiên Con, nhưng là Sư Tử, Vua, và Ngài gọi Hoàng Hậu của Ngài đến đứng bên cạnh Ngài.

²⁷² “Anh em há chẳng biết các thánh đồ sẽ đoán xét thế gian sao?” Đa-ni-ên đã nói, “Sự Phán xét đã sẵn sẵn, và các sách được mở ra; và hàng muôn ngàn ngàn kẻ hầu việc Ngài,” Vua và Hoàng Hậu. “Và rồi Sách khác được mở ra, là Sách Sự Sống,” đó là dành cho hội thánh. Và Hoàng Hậu và Vua đứng ở đó.

²⁷³ Như sự ngấm ngấm của một anh chăn bò đã nói:

Đêm qua khi tôi nằm trên bãi cỏ,
Đăm đăm nhìn những ngôi sao trên trời,
Và tôi băng khuâng phải chi một kẻ chăn bò
Có thể trôi dạt đến nơi êm ái tuyệt vời xa kia.

Có một con đường dẫn đến Miền sáng ngời,
hạnh phúc,
Nhưng người ta nói, nó gồ ghề, mờ tối khó đi,
Nhưng lối kia khoảng khoát dẫn đến chốn hư
mất

Được yết thị và sáng rõ suốt con đường.

Họ nói về Người Chủ vĩ đại kia,

²⁷⁴ Anh ta đang nói đến cuộc đời chăn gia súc của mình. Nếu anh chị em đã từng chứng kiến cảnh vây bắt gia súc, anh chị em có thể hiểu nó rõ ràng.

Họ nói về Người Chủ vĩ đại kia,
Và họ cũng nói, Ngài không bao giờ tích trữ,
Ngài luôn sẵn chỗ cho tội nhân
Mà trôi dạt trên con đường hẹp, ngay thẳng.

Họ nói Ngài không bao giờ lia bỏ bạn,
Và Ngài biết mọi hành động và cử chỉ;
Vì, vì sự an ninh, tốt hơn chúng ta được dán
nhân,
Ghi tên chúng ta vào Sách điểm danh vĩ đại của
Ngài.

Vì họ nói sẽ có một cuộc vây bắt lớn,
Lúc những kẻ chăn bò giống như những con bê
lạc mẹ,
Được ghi dấu bởi những người cưỡi ngựa của
sự phán xét, (họ những đáng tiên tri và
những đáng tiên kiến)
Để nhận ra và biết mọi loại hàng.

²⁷⁵ Nếu anh chị em đã từng chứng kiến một cuộc vây bắt bò, thấy ông chủ đứng ở ngoài đó, và những người cưỡi ngựa, và chịu cực khổ vì bầy gia súc đó. Anh ta sẽ thấy những con vật của mình được đánh dấu đi qua, và anh ta sẽ chỉ cho ông chủ. Và ông chủ sẽ nhìn thấy nó, và gật đầu với anh ta. Con ngựa của anh ta chạy vòng quanh, vòng quanh, quanh cái đám sừng này, đang trong vụ thu hoạch như thế, và tách con bò của mình ra. Hiểu không?

Họ nói sẽ có một cuộc vây bắt lớn,
Và những kẻ chăn bò giống như những con bê
sẽ đứng,
Để được đánh dấu bởi những người cưỡi ngựa
phán xét,
Để nhận ra và biết mọi loại hàng. (Hiểu
không?)

276 Vì vậy anh ta nói:

Tôi nghĩ mình là một con bò đi lạc,
Chỉ là người bị định tội phải chết, không có
nhân, (nó, người ta nấu súp nó, đấy),
Mà sẽ bị tách ra khỏi đám với sự giận dữ,
Khi Chủ của những kẻ cưỡi ngựa kia đến gần.

277 Thấy là Ai không? Ông Chủ của những người cưỡi ngựa. Đó là Chiên Con, với bảy sứ giả là những người được thông tin và biết mọi nhãn hiệu. Hiểu không? Hừm!

278 Để ý, ở đây Ngài đến. Là khỏi Ngài, như là Đấng Cầu Thay, như Chiên Con đã bị giết; trở nên Sư Tử, Vua, để đưa toàn thế giới đến với sự Phán xét, những kẻ đã chối bỏ. Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp của chúng ta là Vua trên hết thảy. Tại sao? Ngài có giấy chứng nhận quyền cứu chuộc. Tất cả đều nằm trong tay Ngài. Tôi thật vui mừng tôi biết Ngài. Hiểu không?

279 Sau đó công bố quyền kế nghiệp của Ngài; đó là Hội thánh, Nàng Dâu. Ngài công bố Nó.

280 Rồi Ngài sẽ làm điều gì? Ngài đánh bại đối thủ Ngài, Sa-tan. Ngài quăng nó vào trong Hồ Lửa, cùng với tất cả những người được hà hơi bởi Sa-tan, để chối bỏ Lời Ngài về sự cứu chuộc.

281 Ngài là Vua bây giờ. Sự thương xót vẫn còn trên Ngài. Anh chị em chớ khước từ sự cung ứng của Ngài. Hiểu không? Những người cưỡi ngựa biết anh chị em là ai.

282 Và, bây giờ, đối thủ của Ngài, kẻ đã đem đến cho Ngài sự rắc rối suốt hai ngàn năm, công bố, “Tôi có thể làm những điều tôi muốn. Tôi vẫn cứ giữ chúng. Chúng là của tôi. Tôi...Họ đánh mất cái quyền này ở đó rồi.”

283 Nhưng Ngài là Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp. Ngài đã phán Ngài trở lại đây đang làm chức vụ cầu thay bây giờ. Nhưng ngày nào đó...

Hắn nói, “Tôi sẽ bỏ chúng vào mồ mả.”

284 Nhưng Ngài phán bảo Hội thánh, “Ta sẽ mang các người ra.” Hiểu không? “Nhưng, trước hết, Ta phải là Đấng Cầu Thay.”

285 Bấy giờ Ngài bước tới, bước ra từ cỏi Đời đời nơi xa kia, ra khỏi Ngai của Cha, nơi mà Ngài ngự như Đấng Cầu Thay. Bấy giờ Ngài đến làm Vua, ồ, để cai trị muôn dân với cây trượng bằng sắt. Sự phán xét đã dành sẵn. Ô, hỡi anh em, Đấng Cứu Chuộc Săn Nghiệp của chúng ta nắm giữ tất cả. Đúng vậy. Vâng, thưa quý vị.

286 Ngài làm gì? Ngài gọi tay đối thủ kia, Sa-tan. “Bây giờ chúng là của Ta. Ta đã khiến chúng sống lại từ mồ mả.” Và Ngài đem tất cả những kẻ nói dối, và những kẻ xuyên tạc về Lời, và tất cả những kẻ như thế, với Sa-tan, và hủy diệt họ trong Hồ Lửa. Nó chấm dứt hết thảy, lúc này. Ném chúng vào trong Hồ Lửa. Ồ, chao ôi!

287 Anh chị em biết điều gì không? Tôi muốn—tôi muốn nói một vài điều ở đây trước khi chúng ta kết thúc. Và rồi chúng ta sẽ—chúng ta sẽ—chúng ta sẽ phải vội. Để ý. Bấy giờ chúng ta đi đến câu thứ 7. Nhưng từ câu 8, đến câu 14, tôi muốn anh chị em để ý điều gì xảy ra,.

Tất cả mà đã có *trên trời*, và tất cả mà đã có ở *dưới đất*...

288 Cứ lắng nghe điều này. Xin để tôi đọc nó bây giờ. Tôi nghĩ tốt hơn tôi nên đọc nó ra từ trong Sách, với câu 7, đấy. Và hãy xem luôn câu 6.

Và tôi—và tôi nhìn xem, *lại thấy*, và, ồ, *chính giữa ngôi và bốn con thú, cùng chính giữa các trưởng lão, có một Chiên Con đứng ở đó như đã bị giết, có bảy đầu... hay bảy sừng* (tôi muốn nói) và *bảy mắt*, (chúng ta vừa giải thích nó), mà là *bảy vị Thần của Đức Chúa Trời sai xuống cho khắp thế gian*.

289 Xem đấy, bảy thời đại hội thánh, bảy sứ giả để giữ cho Lửa tiếp tục cháy. Hiểu không? Được rồi.

Và Ngài đến (Chiên Con) và *lấy sách ở trong tay hữu của Đấng ngự trên ngôi—ngự trên ngôi*.

290 Bấy giờ hãy xem. Và khi Ngài đã làm điều đó, hãy xem điều gì xảy ra. Anh chị em nói về năm hân hỷ! Bấy giờ đây chính xác là việc mở những cái Ấn, xảy ra. Chúng ta sẽ đi vào “nửa giờ yên lặng,” ngay sau đây. Hãy xem điều này, và chúng ta sẽ bắt đầu.

Chúng ta sẽ kết thúc điều này, tối Chúa nhật tới, ngay tại đây. Và bây giờ hãy nghe kỹ. Anh chị em sẵn sàng chưa? Hãy nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Hãy nghe kỹ, điều gì đã xảy ra khi Ngài làm điều này.

²⁹¹ Khi muôn vật đang thở than; không ai biết phải làm gì, và Giăng đang khóc. “Kìa Chiên Con đến, bước ra!” Và Sách này đã ở trong tay của—của nguyên Chủ, bởi vì con người đã sa ngã và đánh mất Nó. Và không người nào có thể lấy Nó, được nữa, để chuộc lại trái đất; không có thầy tế lễ nào, giáo hoàng nào, không có ai hết, như tôi đã nói. “Nhưng Chiên Con bước tới!” Không phải Ma-ri, không phải vị thánh này, hay vị thánh kia. “Chiên Con bước tới, đầy máu, bị giết, và lấy Sách từ trong tay hữu của Đấng ngự trên Ngôi.” Và khi đó người ta thấy có một Đấng Cứu Chuộc; và tất cả những—những linh hồn ở dưới bàn thờ, khi những vị Thiên sứ, khi những vị trưởng lão, khi mọi người đều đã nhìn thấy nó, khi điều này đã được thực hiện. Nó, tuy nhiên, nằm trong tương lai. Tối hôm nay Ngài còn là Đấng Trung Bảo, nhưng Ngài sẽ đến với điều này. Hãy xem.

Và khi Ngài lấy sách, bốn con thú và hai mươi bốn trưởng lão bèn sấp mình xuống trước mặt Chiên Con, mỗi kẻ cầm một cây đàn, và những bình bằng vàng đầy hương, đó là những lời cầu nguyện của các vị thánh.

²⁹² Đó là những kẻ ở dưới bàn thờ, đã cầu nguyện, từ lâu trước đây. Thấy đó, họ đã cầu nguyện cho sự cứu chuộc, cầu nguyện cho sự phục sinh. Và tại đây những—những vị trưởng lão này đang tuôn đổ ra những lời cầu nguyện của họ trước...Bởi vì, bây giờ chúng ta có một Đại diện, chúng ta có một Người Chuộc Sản Nghiệp trên Thiên đàng, đã bước đến để công bố quyền hạn của Ngài.

Và chúng đã hát một bài ca mới, rằng, Ngài đáng lấy quyển sách, mà mở những ấn ra: vì Ngài đã chịu giết, lấy huyết mình mà chuộc cho Đức Chúa Trời của chúng ta (hãy xem) những người thuộc về mọi chi phái,...mọi tiếng, và mọi dân tộc, và mọi nước;

Và Ngài đã làm cho chúng ta nên những vua và những thầy tế lễ cho Đức Chúa Trời chúng ta: và chúng ta sẽ trị vì trên mặt đất.

293 Họ muốn quay trở lại. Và ở đây họ đang trở lại, làm những người cai trị và những thầy tế lễ.

294 Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Tôi cảm thấy khá tốt để nói tiếng lạ. Kìa. Xem. Vâng. Đường như tôi không đủ lời; để tôi có thể ca ngợi Ngài với điều đó. Tôi cần một thứ mà thậm chí tôi không biết.

295 Để ý, “Và tôi nhìn xem...” Lắng nghe điều này.

Và tôi nhìn xem, và tôi nghe có tiếng của nhiều thiên sứ...

296 Lắng nghe những gì năm hân hỷ tiếp diễn! Khi họ thấy Chiên Con đó bước tới và lấy Sách Cứu Chuộc ấy, những linh hồn la lớn lên. Chúng ta sẽ hiểu điều đó. Tất cả, mọi thứ, các trưởng lão sắp mình xuống. Họ tuôn đổ những lời cầu nguyện của các thánh đồ. Điều gì? Có một Đấng Chuộc Sẵn Nghiệp cho chúng ta. Họ sắp mặt xuống. Và họ hát một bài ca, và nói, “Ngài xứng đáng, vì Ngài đã bị giết!” Hãy xem điều gì...Và nhìn những Thiên sứ này!

Và tôi nhìn xem, và...nghe tiếng của nhiều thiên sứ chung quanh ngôi và các con thú cùng các trưởng lão: và tiếng của vô số thiên sứ hàng muôn hàng vạn,...của hàng ngàn; (Chà! Để ý!)

Đồng nói lên một tiếng lớn rằng, Chiên Con đã chịu giết đáng được quyền phép, và giàu có, và khôn ngoan, và năng lực, và tôn quý, và vinh hiển, và những lời chúc tụng.

297 Thật là một năm hân hỷ đang diễn ra trên Thiên đàng, khi Chiên Con dẫn đầu, rồi ngài cầu thay, đến nơi đây để công bố quyền sở hữu của Ngài!

298 Anh chị em biết, điều xảy ra tiếp theo cho Giảng. Ông phải thấy tên mình được viết trong đó. Khi những cái Ấn được mở ra, ông chắc phải thật vui mừng. Hãy nghe điều mà ông đã nói.

Và tôi lại nghe, mọi vật dựng nên trên trời, và trên đất, và bên dưới đất,...như...trong biển, cùng mọi vật...ở trong đó, ở trong chúng, đều nói rằng, Chúc cho,...Đấng ngồi

trên Ngôi, và với Chiên Con được ngợi khen,...tôn quý,... vinh hiển,...quyền phép, cho đến đời đời...(A-men! A-men, và a-men! Ồ!)

Rồi bốn con thú đều nói, A-men. Và hai mươi bốn trưởng lão sắp mình xuống mà thờ lạy Đấng sống đời đời mãi mãi.

299 Nói về năm hân hỷ, tức là nói về khoảng thời gian, khi Chiên Con bước tới! Đây, quyển Sách đã từng giấu kín trên Thiên đàng, sự màu nhiệm.

300 Nói, “Có tên tôi không?” Tôi không biết. Tôi hy vọng là có. Nhưng, nếu có, thì nó đã được ghi trong Sách trước khi sáng thế.

301 Nhưng người đầu tiên, mà đại diện cho sự cứu chuộc đó, là Chiên Con đã bị giết từ khi sáng thế đến. Và Ngài lấy Sách, (vinh hiển thay!) mở Sách ra, và tháo những Ấn; và gửi Nó xuống trần gian, cho vị thiên sứ thứ bảy của Ngài, bày tỏ Nó ra cho dân sự Ngài! [Hội chúng vui mừng vô cùng—Bt.] Thế đấy. Ồ, chào ôi! Điều gì đã xảy ra? Những tiếng kêu gào, la hét, những tiếng halêlugia, đáng được xúc dầu, quyền năng, vinh hiển, sự bày tỏ! [Hội chúng tiếp tục vui mừng vô cùng.]

302 Và Giảng thân yêu, người đang đứng ở đó, anh em của chúng ta, bật khóc! “Ồ,” ông nói, “mọi thứ ở trên Trời, mọi thứ dưới đất, và mọi thứ trong biển, đã nghe tôi la lớn, ‘A-men! A-men! Sự ngợi khen, tôn quý, và sức mạnh, và quyền phép, là thuộc về Đấng sống đời đời mãi mãi.’”

303 Nói về thời gian hạnh phúc, khi những Ấn được mở ra! Giảng chắc đã nhìn vào và thấy phía bên trong bức màn thời gian, và nói, “Có Giảng.” Ồ, ồ!

304 Ông hạnh phúc quá đối, đến nỗi ông đã nói, “Mọi vật ở trên Trời.” Ông đã phải la thật to lên, phải không? “Mọi vật ở trên Trời, mọi vật dưới đất, mọi vật bên dưới đất, mọi vật, mọi thứ khác, nghe tôi nói, ‘A-men! Sự phước hạnh, và sự vinh hiển, và sự khôn ngoan, và quyền phép, và sức mạnh, và sự giàu có, đều thuộc Ngài.’” A-men!

³⁰⁵ Tại sao? Khi sự mặc khải đến, Chiên Con, Đấng Cứu Chuộc, Người Chuộc Săn Nghiệp của chúng ta, đã đến từ Ngai trung bảo và bước ra nhận lấy quyền sở hữu của Ngài. Ồ!

Chẳng bao lâu nữa Chiên Con sẽ đón Nàng Dâu
 Ngài để được ở gần bên Ngài mãi mãi,
 Tất cả các thiên thần trên Thiên đàng sẽ nhóm
 lại;
 Ồ, sẽ thật là một viễn cảnh vinh quang, tất cả
 các thánh trắng tinh không tì vết;
 Và với Jêsus chúng ta sẽ cai trị Đồi đồi.
 Ồ, “Hãy đến dự tiệc,” Chủ gọi, (trên Lời), “Hãy
 đến dự tiệc.”

³⁰⁶ Ồ, tôi—tôi—tôi tìm không ra các từ để nói, đấy.

“Hãy đến dự tiệc, hãy đến dự tiệc,”
 Anh có thể ngồi vào bàn của Chúa Jêsus bất cứ
 lúc nào, (Bây giờ! Nhưng khi Ngài rời khỏi,
 không còn hi vọng gì.)
 Ngài là Đấng đã từng nuôi đám đông dân
 chúng, hóa nước thành rượu.

³⁰⁷ Ngài đã phán, rằng, “Kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm những công
 việc Ta làm.” Ồ, chào ôi! Ngài đã hứa những điều này trong ngày
 sau rốt. Ngài đã phán những điều này. Giờ đây Ngài trong thời kỳ
 của sự mặc khải những điều đó đang được bày tỏ ra. “Hãy đến
 dự tiệc.” Ồ, đừng bỏ qua Nó, hỡi anh em của tôi.

Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu một phút.

³⁰⁸ Tối mai, bởi ơn của Đức Chúa Trời, chúng ta cố gắng mở Ấn
 thứ Nhất đó, nếu Đức Chúa Trời muốn mở Nó cho chúng ta và
 để cho chúng ta thấy những gì sự mặc thị này đã được, “giấu kín
 từ khi sáng thế.”

³⁰⁹ Trước khi chúng ta làm điều đó, hỡi người bạn tội nhân, hay
 thành viên giáo hội hâm hẩm, bạn chỉ có tư cách thành viên
 trong giáo hội, hay bạn không có tư cách thành viên? Và nếu bạn
 chỉ có tư cách thành viên không thôi, tốt hơn bạn hãy ra khỏi đó.
 Bạn cần có sự Sanh ra mới. Bạn phải đến với Huyết. Bạn phải

đến điều gì đó mà có thể làm cho những dấu vết tội lỗi phải ra đi, đến nỗi không còn nhớ đến nó nữa.

³¹⁰ Nếu như bạn chưa sửa soạn, cho đến bây giờ, để gặp Chiên Con trên không trung! Và bởi năng lực đã dành cho tôi bởi sự mạng của tôi, được ban cho bởi Đức Chúa Trời Toàn Năng, và bởi một Thiên sứ đã chăm sóc tôi, một Trụ Lửa, tôi nài xin anh chị em, trong Danh Chúa Jêsus Christ! Đừng cố gắng để gặp Ngài với chỉ tư cách hội viên của nhà hội của giáo hội thuộc về thế gian này.

³¹¹ Hãy đến, trong khi Đấng Trung Bảo, như tôi biết, vẫn còn ngồi trên Ngai, để thực hiện chức vụ cầu thay. Bởi vì, sẽ có một ngày kia khi anh chị em dù có muốn đến, và sẽ không còn Đấng Trung Bảo nữa. Vì nếu chúng ta thấy được thời giờ chúng ta đang sống, trong thời đại hội thánh thứ bảy, và những sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời trở nên những gì chúng có, với sự được xác chứng bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời bày tỏ mọi điều Ngài đã hứa trong những ngày sau rốt, còn bao nhiêu thời giờ nữa? Hỡi bạn tội nhân, hãy đến.

³¹² Lạy Chúa Jêsus, thì giờ đã muộn rồi. Nó có thể muộn hơn chúng con đang nghĩ. Và chúng con thật vui mừng thấy thời giờ này đang đến gần. Đó là thời điểm vinh quang nhất mà thế gian từng biết, dành cho kẻ tin. Nhưng, đối với kẻ chối bỏ, đây có thể là thời giờ đáng buồn nhất. Không có một từ nào trong bảng chữ cái, những chữ cái được tạo nên những từ ngữ, để có thể diễn tả sự khó khăn và đau buồn đang bày ra đó. Và cũng không có từ ngữ nào được hình thành, từ bảng chữ cái của chúng ta, để diễn tả được sự phước hạnh dành cho kẻ tin.

³¹³ Cha ôi, có thể một số người ở đây, tối hôm nay, không có hy vọng. Và họ là những con người khôn ngoan. Và bây giờ nếu Huyết vẫn còn ở trên Ngôi Thi Ấn, xin để Chiên Con bước ra từ nơi Ngai, để đến với lòng của họ, tối hôm nay, bày tỏ cho biết họ đang bị hư mất. Và với đôi bàn tay đẫm Máu, phán, “Hãy đến, trong lúc còn chưa muộn.”

³¹⁴ Con xin giao phó Sự điệp, Chúa ôi, cùng với lời cầu nguyện của con, lên tay Ngài. Xin cứ làm theo ý muốn Ngài, Cha ôi, trong Danh Chúa Jêsus.

Với đầu chúng ta cúi xuống.

³¹⁵ Nếu quý vị không đáp ứng yêu cầu này và đòi hỏi này! Nếu quý vị chỉ tin vào giáo hội của mình! Thì không có gì có thể cứu chuộc được. Nếu quý vị tin cậy vào sự cầu thay của thánh nào đó, quý vị vẫn bị hư mất. Nếu quý vị tin cậy vào những công việc của tay mình, điều gì đó mà quý vị đã làm, những việc lành, quý vị bị hư mất. Nếu quý vị tin cậy trong—trong lời cầu nguyện của mẹ mình, hay sự công bình của mẹ mình, của cha mình; nếu anh chị em tin cậy điều đó, anh chị em bị hư mất. Nếu anh chị em nương dựa vào những cảm xúc, cảm giác lạ nào đó, xúc cảm nào đó, trong việc nói tiếng lạ, hay nhảy múa! Nếu đó là những gì anh chị em tin cậy, mà không biết Chiên Con, một cách cá nhân, không biết Ngài, thế thì, tôi nài xin anh chị em trước mặt Đức Chúa Trời, hãy làm lại cho đúng, bây giờ, với Đức Chúa Trời.

³¹⁶ Tận đáy lòng mình, hãy cầu nguyện. Và thật sự trở nên đơn sơ, bởi vì Đức Chúa Trời ẩn mình trong sự đơn sơ. Anh chị em nhớ, Kinh Thánh đã nói, “Nhiều kẻ tin được thêm vào.”

³¹⁷ Và khi chúng tôi cầu nguyện cho anh chị em, tôi tin rằng anh chị em sẽ làm (của mình) một quyết định Đời đời, “Lạy Chúa, con sẽ nói, ‘Vâng!’” Và một *quyết định* là một “hòn đá.” Nhưng tốt gì một hòn đá mà không được thợ xây gọt đẽo, để tạo dáng cho ngôi nhà, để thích hợp với ngôi nhà? Thế thì, hãy để Đức Thánh Linh tẩy rửa anh chị em từ con người hiện có, đến con người đáng trở nên. Nếu anh chị em chỉ là một thành viên của giáo hội theo nghi thức; nếu anh chị em là một tội nhân; bất kể anh chị em là gì; nếu anh chị em không có Đấng Christ, không có Đức Thánh Linh, Đức Chúa Trời ban cho anh chị em sự bình an, tối hôm nay.

³¹⁸ Bây giờ, lạy Chúa, với tâm trí lành mạnh con biết làm thế nào để đến giờ này, và như—như theo Kinh Thánh con biết làm thế nào để đến, con đến bây giờ với những người này mà con đã giao phó cho Ngài, cùng với Lời. Con đang tin tưởng, Chúa ôi, rằng Lời đã tìm thấy chỗ của Nó trong lòng nhiều người, tối hôm nay.

³¹⁹ Nếu có ai ở đây mà không biết, hoặc không có sự bảo đảm đó về sự Hiện diện êm dịu của Đức Thánh Linh ở trong cuộc đời của

họ; mà, sự nóng giận, hay sự thờ ơ, hay ích kỷ, hay điều gì đó đã gạt bỏ Điều tuyệt vời này ra khỏi họ, và phân rẽ họ với Nó; hay tín điều nào đó, hay—hay—hay cảm giác nào đó, đã giam cầm không cho họ hưởng sự ngọt ngào trong mối thông công của Đức Chúa Trời; rằng giờ này nó sẽ được buông tha!

³²⁰ Và rằng Chiên Con, Đấng Chuộc Săn Nghiệp thánh khiết, dẫm Máu bước xuống khỏi Ngai, đi qua những luồng Ánh sáng huyền diệu của các hành lang của Ngai Đức Chúa Trời, bước đến công bố quyền thừa kế của Ngài! Đức Chúa Trời ôi, xin nhậm lời, tối nay, để họ sẽ tiếp nhận Ngài. Nguyên xin mỗi quyết định được tạo nên cách nghiêm túc, và nguyện họ đầu phục chính mình cho chỉ một mình Ngài là Đấng có thể tía sửa họ và gọt đẽo họ để trở nên những con trai và con gái của Đức Chúa Trời.

³²¹ Giờ này, với những lời cầu nguyện trang trọng, tôi đang làm điều này theo cách mà tôi cảm thấy được hướng dẫn để làm nó. Với sự trang trọng, trước mặt Đức Chúa Trời, như Ngài đã bày tỏ chính Ngài cho anh chị em. Và với bạn không phải là Cơ-đốc nhân, hay bạn không phải những gì mà chúng ta gọi là một... Không phải một—không phải một—một—một người gia nhập giáo phái, nhưng tôi muốn nói đến Cơ-đốc nhân đã được tái sinh. Nhưng anh chị em cần tin một cách nghiêm túc Sứ điệp là đúng, và anh chị em tin một cách nghiêm túc rằng anh chị em chị có thể được cứu bởi ân điển của Đức Chúa Trời. Và anh chị em thật sự tin rằng Ngài đang phán với lòng anh chị em giờ này. Và anh chị em muốn tiếp nhận Ngài, và sẵn sàng cho Lời Ngài để—để tía sửa anh chị em từ con người hiện tại, và làm cho anh chị em trở thành những gì anh chị em nên có. Anh chị em sẽ làm chứng giống như vậy, bằng việc đứng lên lên tại chỗ chứ? Nếu người đó ở đây, và muốn làm điều đó—...làm trọn điều đó, xin hãy đứng lên tại chỗ của mình.

³²² Lạy Cha Thiên thượng, con không biết làm gì khác hơn ngoài việc trích dẫn Lời Cha. Những người này đang đứng trên chân của mình, họ cảm biết rằng mình không ở trong tình trạng nên ở, sẵn sàng cho sự Cất lên này, vì điều đó có thể xảy ra trước khi Ấn thứ Nhất được mở ra cho chúng con.

³²³ Và, Cha ôi, con cầu nguyện cho họ. Con—con, như đây tớ của Ngài, dâng lời cầu nguyện này lên Đấng Cầu Thay vĩ đại, Đấng Christ. Khi họ cầu nguyện, con xin dâng lời cầu nguyện của con cùng với họ, lên Ngài bằng ngà của Đức Chúa Trời, nơi mà Sinh Tể đẫm Huyết đang ngự ở đó tối hôm nay. Và hầu như bất cứ lúc nào có thể bước ra khỏi Ngài, để đến công bố quyền sở hữu của Ngài, lúc đó không còn có sự thương xót nữa; mà chỉ có sự phán xét.

³²⁴ Xin nhậm lời, Chúa ôi, để những người này, mà đang đứng trên chân họ; trong lòng họ, đang xưng tội mình, và muốn để Thánh Linh của Đức Chúa Trời hun đúc họ, và tủa sửa họ, và hình thành họ thành những hòn đá sống động, trong Nhà của Chúa là Đức Chúa Trời. Xin nhậm lời, Cha ôi. Con giao phó họ cho Ngài giờ này.

³²⁵ Và Ngài đã phán, “Ai xưng Ta ra trước mặt thiên hạ, Ta cũng sẽ xưng người ấy ra trước mặt Cha Ta và các Thiên sứ thánh.” Và bây giờ Ngài đang ngự ở đó, trong sự hiện diện của tất cả, tối nay. Và họ đang đứng, xưng nhận Ngài. Và, Chúa ôi, nếu đó là điều xuất phát từ nơi đáy lòng của họ, thật chắc chắn như Lời của Đức Chúa Trời là đúng, Ngài đang cầu thay cho họ giờ này, và tiếp nhận họ trong sự—sự nhân từ và những lãnh vực thương xót của Huyết thanh tẩy của Chiên Con sinh tể. Và xin họ sẽ thuộc về Ngài, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

³²⁶ Bây giờ, anh chị em đã thấy những người này đang đứng trên chân của mình, người trẻ tuổi ở trong đó, và những người đang đứng, anh chị em mà đã thấy rằng tất cả tội lỗi và sự xét đoán đã hết. Tôi muốn anh chị em cứ đứng lên, một số anh chị em đang ở gần họ. Hãy bắt tay họ, và nói, “Anh ơi, tôi sẽ cầu nguyện cho anh. Chị ơi, tôi đang cầu nguyện cho chị.” Cứ bắt tay với họ, và nói, “Xin Chúa ban phước cho anh.” Và bây giờ những điều còn lại thuộc về tay của Đấng Toàn Năng. Hãy nói, “Tôi sẽ cầu nguyện, và tôi sẽ làm tất cả những gì tôi có thể để giúp anh bước vào Vương quốc Đức Chúa Trời.”

Ô, đang kêu gọi hôm nay!

Ồ, Jêsus đang kêu gọi!

Ngài đang tha thiết kêu gọi hôm nay!

³²⁷ Anh chị em có yêu Ngài không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ngài chẳng tuyệt vời sao? [“A-men.”] Ồ, chúng ta sẽ làm gì nếu không có điều Này? “Người ta chẳng phải sống chỉ nhờ bánh mà thôi; song nhờ mọi Lời được nói ra từ miệng của Đức Chúa Trời, người ta sẽ sống.” Ồ, Chúa ôi, xin nuôi con, bằng Lời.

³²⁸ “Chớ bỏ qua sự nhóm lại với nhau, như cách của những kẻ không tin, và hễ anh em thấy Ngày ấy hầu gần chừng nào thì càng phải làm như vậy chừng nấy.”

³²⁹ Ý Chúa, tối mai, bởi ân điển của Đức Chúa Trời, tôi sẽ cố gắng, hết sức ở trong tôi, để cầu xin Ngài cầu thay-...cầu thay, hầu cho sự mầu nhiệm của các Ấn này, khi chúng mở ra, sẽ công bố Lời Đức Chúa Trời cho dân sự.

Cho đến lúc tôi gặp lại anh chị em, xin Đức Chúa Trời ở cùng anh chị em!

³³⁰ Và bây giờ tôi xin giao buổi nhóm lại cho người anh em cao quý của chúng ta, Anh Neville, mục sư. Bao nhiêu anh chị em yêu mến Anh Neville? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Vậy thì, tất cả chúng ta đều yêu mến anh. Mời bước lên, Anh Neville. Anh Neville, Chúa ban phước cho anh, thừa anh.

KHOẢNG TRỐNG GIỮA BẢY THỜI ĐẠI HỘI THÁNH VÀ BẢY ẤN VIE63-0317E

(The Breach Between The Seven Church Ages And The Seven Seals)

LOẠT BÀI SỰ KHẢI THỊ VỀ BẢY ẤN

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối Chúa nhật, ngày 17 tháng Ba, năm 1963, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2018 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org